

9 PAIS

Periòdic independent de l'Empordà

any I - número 36 - 28 desembre - 3 gener 1978 - Surt dimecres - preu: 2 francs - 20 pessetes

Cadaqués:

El pont de la vergonya

Denúncia oberta del batlle contra el Govern

Pàgines 16 i 17

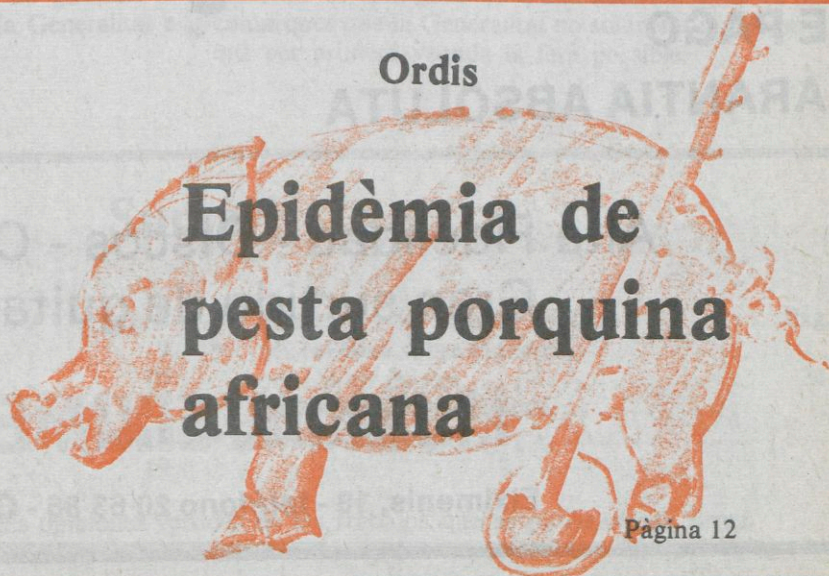
Garriguella

Unió de Pagesos en defensa dels viticultors

Pàgina 10

Ordis

Epidèmia de pesta porquina africana

Pàgina 12

...y ahora en Figueras!!!

MUSICAL EIXIMENIS

Calle Vilafant, 51 - Teléfono 50 59 66

PIANOS
ORGANOS
INSTRUMENTOS
LIBRERIA
MUSICAL

MAXIMAS
FACILIDADES
DE PAGO
GARANTIA ABSOLUTA

Exclusivas:

YAMAHA
RAMEAU
GEYER
ZIMMERMANN
RONISCH
FORSTER
BLUTHNER
STEINWAY
HSINGHAI
HUPFELD
STEINBERG
SAUTER
WURLITZER
RIPPEN
HOFFMANN
HAMMOND

Alta Fidelidad - Discos - Cassettes
Gran surtido de guitarras

MUSICAL EIXIMENIS

Eiximenis, 18 - teléfono 20 63 86 - GERONA

Les diputacions provincials

Ja era estrany que les diputacions acceptessin de tant bon grat la nova situació. Presidents i diputats provincials heretats del franquisme han mantingut un silenci discret i prudent al llarg dels darrers mesos i aparentment no han oposat obstacles d'importància al procés de negociació de la Generalitat.

Ha donat la impressió que, el capdavant, no podien fer altra cosa que anar a remolc dels aconteixements, fins al punt que la seva representació al Consell Executiu va ser aplaçada fins que a les noves eleccions municipals la seva composició fos també democràtica. Mentrestant el seu paper ha de consistir en facilitar la consolidació de la Generalitat fent-li traspàs ràpid dels seus serveis.

A les comarques de Girona, Tarragona i Lleida, el poble ha vist amb una mica d'angúnia com els impopulars presidents franquistes es reuneixen amb el President de la Generalitat i amb el conseller de Governació amb la mateixa bona cara amb que ho feien amb qualsevol dels ministres de la dictadura. Pot ser que tot vagi tant bé?

La veritat és que els polítics provincials de l'antic règim no tenen gaire res a pelar en la nova situació. Les diputacions seguiran funcionant encara algun temps fins que no hi hagi l'Estatut i es decideixi ni que sigui de manera provisional una nova norma d'organització territorial, però aquests diputats que hi ha ara tenen els dies comptats: fins les eleccions municipals.

Quan els ajuntaments democràtics elegeixin les noves diputacions, la Generalitat podrà comptar amb una base sòlida de projecció a totes les comarques. Mentrestant, les corporacions provincials són un pes mort i és difícil esperar-ne cap col·laboració activa. Més aviat, cal pensar que no deixaran de posar pals a les rodes.

La de Girona, ja ha començat. La corporació provincial, presidida per un home impopular com Antoni Xuclá, ha pres una actitud numantina, que de fet no pot menar-la enlloc, però, això sí, contribueix a crear un clima de confusió i de recel cap a la pròpia Generalitat. Val a dir que, d'entrada ha tingut uns inesperats col·laboradors, els partits que han fet problema de l'absència de gironins al Consell Executiu o a la representació de la Generalitat a la comissió mixta amb les diputacions.

Aixecar el fantasma d'un pretès centralisme barceloní de la Generalitat, ara per ara, quan el govern català encara no ha pogut començar a exercir cap poder concret, és un acte d'irresponsabilitat política en el cas dels partits i d'obstrucció deliberada en el de les diputacions.

Els diputats provincials de Girona han aprovat una moció en el seu darrer ple, sota la presidència de Xuclá, negant-se a acceptar ni l'abolició de la Diputació ni el traspàs dels serveis que puguin ser exercits en el marc provincial. Se senten recolzats per la història i pel propi decret de restabliment de la Generalitat, de manera que s'afanyen a senyalar als seus dos representants a la comissió mixta que hauran d'actuar amb aquest esperit.

En fer aquesta declaració, la Diputació provincial de Girona diu, encara, que voldria "retornar la tranquil·litat a la gent de les nostres comarques i dissipar el temor d'una pèrdua de la nostra pròpia autonomia".

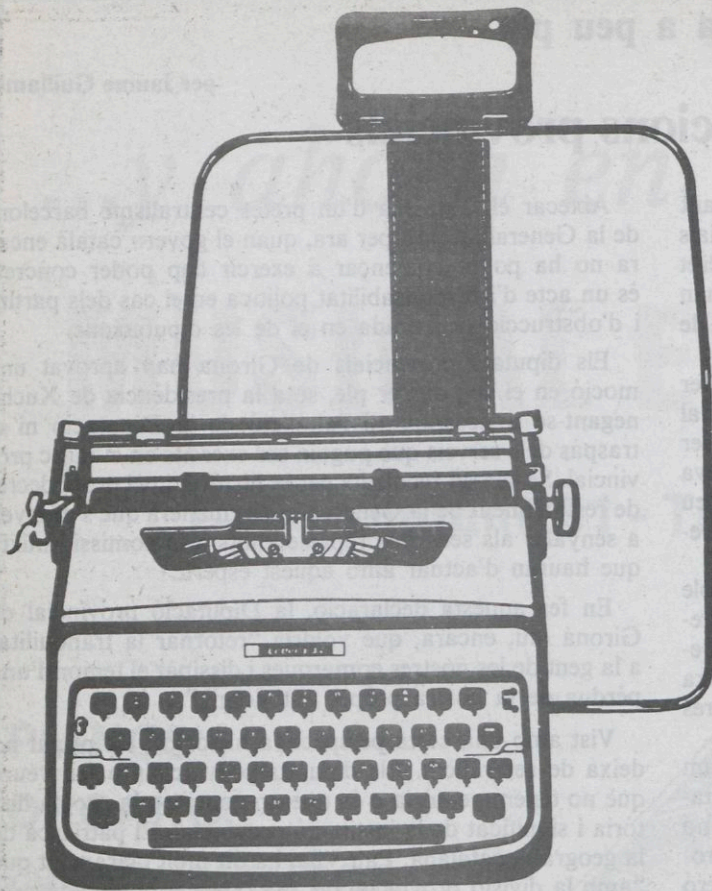
Vist amb una certa perspectiva històrica, tot plegat no deixa de ser ridícol. Els diputats provincials o fan veure que no ténen memòria o és que no coneixen la pròpia història i significat de la institució provincial. El patriarca de la geografia catalana, Pau Vila, ha dit molt clarament que "amb la divisió provincial de 1833, per la qual cada província d'havia d'entendre directament amb Madrid, la unitat natural i històrica de Catalunya ere trencada".

Per tant, defensar com a base de l'autonomia les institucions que Madrid va crear per combatre-la ara fa un segle i mig, és una contradicció massa flagrant. Les diputacions provincials simbolitzen la negació de la llibertat de Catalunya i nogensmenys varen desaparèixer amb l'aplicació de l'Estatut de 1932, arran del qual es va començar a treballar en una nova divisió territorial a partir del fet natural de la comarca que a causa de la guerra tindria una vigència molt curta.

La història recent de les diputacions provincials i de la de Girona en particular no és pas com perquè ara vulguin presentar-se com garantia d'una autonomia de les nostres comarques que la Generalitat no solament no ofegarà sinó que per primera vegada la ferà possible.

Sumari

• Llistes tancades, per Antoni Calvó	Pàg. 5	• Llibres, per M. ^a Àngels Anglada	Pàg. 21
• 6 x 9, per By Sens	9	• Miscel·lània sobre Figueres, per Narcís Pijoan	24 i 25
• Crònica de Llançà	10	• Entrevista a Manuel Blasi	28
• Crònica de La Bisbal	11	• Borsa de Treball	30
• Bústia	14 i 15		
• Tribuna política	19		

Olivetti Lettera 32

La máquina de escribir portátil más popular del mundo

Casa M. MASCORT

CONCESIONARIO EXCLUSIVO
PARA GERONA Y PROVINCIA
DESDE 1929 DE:

OLIVETTI

Delegaciones en FIGUERAS

c/. Portella, 5 - Tel. 50 14 41

Rda Mossèn Cinto Verdaguer, 20

Tel. 50 55 19

- Máquinas y muebles de oficina
- Registradoras
- Servicio técnico

Participa a sus clientes y amigos, que ha ampliado en FIGUERAS su servicio comercial, ofreciéndoles en Rda. Mossèn Cinto Verdaguer, 20, su amplia exposición de Material de oficina y muebles metálicos, deseándoles

Felices fiestas y próspero Año Nuevo

Llistes tancades

Director general:
Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:
Vicenç Burgas

Coordinació:
Narcís J. Ferrer
Jordi Vallmajó

Secretari de redacció:
Juli Molons

Redactors i col·laboradors:

Xavier Amir
Maria Àngels Anglada
Joaquim Ballesteró
Martí Balló
Enric Frigola
Ferran Garrido Pallardó
Antoni Godoy
Jordi Gratacós
Ramon Guardiola
Jaume Guillamet
Joan Guillamet
Alfons Gumbau
Albert Gurt
Xavier de Lerna
Montserrat Minobis
Josep Maria Ortega
Narcís Pijoan
Josep Playà i Maset
Angel Quintana
Jaume Quintana
Miquel Riera
Carles S. Costa
Josep Maria Salvatella
Miquel Sempere
Jaume Sureda i Prat
Nuri Vallmajó
Montserrat Vayreda i Trullol
Torner Malé (fotografia)

Com era d'esperar la publicació del text del projecte de llei que haurà de regular les properes eleccions municipals han desvetllat l'expectació dels ciutadans i comença a desencadenar una onada de consideracions, comentaris i crítiques —públics i privats— de tota mena i per a tots els gustos, realment interessants i reveladors.

Un dels punts que, almenys a nivell comarcal, sembla que pot esdevenir polèmic, per les exposicions que fins ara he pogut sentir i llegir, és sobre si les llistes haurien de ser tancades —com preveu el projecte abans esmentat— o bé si haurien de ser obertes.

No hem d'oblidar que unes eleccions municipals consisteixen a —dit esquemàticament i fins i tot potser barruerament, amb totes les matitzacions que caldria fer-hi al darrera— escollir una alternativa i fer confiança a un equip d'homes i dones, d'entre els diversos que ens proposaran els distints partits polítics o coalicions electorals. I oferir una alternativa vol dir: presentar un programa concret d'actuació municipal, proposar unes solucions viables als problemes que la ciutat té plantejats, i explicitar uns criteris bàsics de prioritats, capteniment i operativitat del poder municipal davant les complexes qüestions que la vida ciutadana anirà fent aparèixer.

Només aconseguint que les properes eleccions municipals siguin una lluita electoral entre alternatives vàlides i equips de persones amb credibilitat, serà possible assolir uns ajuntaments que difereixin dels actuals no només en la forma sinó també i sobretot en el fons.

Només la premeditada i continuada agressió i deformació política d'aquests darrers quaranta anys pot explicar l'aberrant afirmació de què seria millor cometre la incoherència política de votar a la vegada, posem per cas, un candidat que proposés la municipalització del sòl urbà i un altre que li semblés bé l'actual especulació del pam quadrat.

Antoni Calvó

Redacció, Administració i Publicitat:
c/. Lasauca, 21 - 1er. C
Telèfon 50 57 63
FIGUERES

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Departament de publicitat:

Josep de la Fè

Disseny publicitat:

Pere Prats

Fotocomposició:

Ingro. Fotocomposició/Servicios
BARCELONA

Imprès:

Vallesana de Publicacions, S. A.
c/. Calders, 21-25
SABADELL

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORA EMPORDANESA, S. A.
c/. Portella, 9
FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Cop d'ull

Brevisimo

ESTE AÑO: UN ARBOL SOMBRIO

Nuestra ciudad, año tras año, tenía un especial cariño en los adornos y luces navideñas, que durante estas fechas realzan la alegría de grandes y pequeños. Comprendo que las medidas de austeridad puedan delimitar estos adornos y en especial los que emplean luz eléctrica. He visto durante estos días varias ciudades y dentro de esa austeridad pregonada por el Gobierno, y atendida por todos, la gente ha tenido gusto y ganas de adornar sus calles y plazas con dignidad. La excepción, que confirma la regla, la tenemos en nuestra casa y en el árbol que al final de la Rambla se instala por Navidad. Comentarios de nuestros ciudadanos lo tachan de ridículo y, desde luego, si uno se para por unos instantes para contemplarlo, viendo ese rastro de bombillas blancas y nada más, piensa en todo menos en la Navidad. La estética no está reñida con la sencillez y dentro de la austeridad el buen gusto puede ser hermoso.

EL AMBULATORIO NO DEBE CREAR PROBLEMAS

Cuando, por desgracia, debemos visitar el ambulatorio de La Seguridad Social se debe a un mal o enfermedad que nos aqueja, y en consecuencia, buscamos allí solución para esos males y problemas. Pues bien, existen quejas fundamentadas en que parte del personal que atiende este centro, se dedica más a crear malestar que a remediarlo. Concretamente, parece que el conserje, bedel o llámeme usted como quiera, que atiende al público se toma determinadas atribuciones que representan continuadas molestias para los usuarios de los diferentes servicios. Ultimamente me comentaron un par de casos bastante graves, que sólo gracias a la intervención del médico pudieron subsanarse. Si el personal sanitario y médico máximo responsable de la institución cumple su función, creo que los subalternos no deben ser menos, ya que su función no es otra que atender a los que buscamos ayuda.

POR FIN TENEMOS CINE ESPECIAL

Sin despreciar a nuestros cines de siempre, la nueva sala creo viene a llenar un vacío existente en las programaciones cinematográficas de nuestra ciudad. He asistido a una de las primeras sesiones durante estos días y la película me gustó. También pude comprobar que este tipo de cine no interesa, ni gusta a todo el público que quizás se ha equivocado en juzgar a esta sala un tanto prematuramente. Para ellos, diría que no será un cine pornográfico sino de arte y ensayo, o lo que es igual, de ciertas películas que no gustan a todos los públicos, ni pueden ver todos los públicos. De momento, aquí está. Sólo el tiempo podrá demostrar si la experiencia es buena, aunque sin pecar de optimismo, creo que sí. Incluso esta novedad puede resultar beneficiosa para las otras salas, deseosas de combatir esta competencia con mejores programas de los que hasta la fecha nos han hecho consumir.

Alex

Nueva firma...

Nuevo ambiente...

Nuevo estilo...

Stilbany

José Antonio, 171 / Plaza Creu de la Mà
FIGUERAS

Stilbany

selección en su cuarto de baño

El batlle ho referma

La depuradora és a càrrec d'un ministeri "pobre"

(De la nostra Redacció, per J. M.).- La setmana passada, quan vàrem fer una entrevista al batlle de Figueres, senyor Giró, ajornàrem, per raons d'espai, una explicació detallada de l'assumpte de la depuradora d'aigües residuals. Degut a la importància del tema, pel que fa a la capital de l'Alt Empordà i d'altres poblacions veïnes, en parlarem avui.

UN MINISTERI D'ALLÓ MÉS POBRE...

Disposem d'unes dades. I veiem, en primer lloc, que el 17 d'abril del 1975 s'aprova definitivament un pressupost per a la portada d'aigua potable per un import de 99.035.412 pessetes. D'aquesta quantitat hi ha un primer desglossament que suma 81.953.904 ptes. i un pressupost per a la nova estació depuradora d'aigües blanques que puja 9.262.645 pessetes. O sigui, un total a càrrec de l'Ajuntament de pessetes 91.216.549. Fins aquí una part. Ara veurem tot el que fa referència a la depuradora d'aigües residuals i que va a càrrec de l'Estat. Primer, fan seva la diferència entre els 91 i els 99 milions abans esmentats. En el mateix ofici del 10 de

juny del 1976, calculen en 29 milions de pessetes l'import de la depuradora. I a més es fan càrrec dels pressupostos addicionals per modificacions, reformes, revisions de preus o qualsevol altre concepte. Després de càlculs i repartiments, resulta que al Ministeri d'Obres Públiques li correspon pagar prop de 45 milions de pessetes.

De totes maneres, s'afanyen a dir que no tenen un ral, i ho fan així: "Dado que las disponibilidades del Ministerio de Obras Públicas no permiten hacer efectiva de forma inmediata, ni en un futuro próximo previsible, su aportación de 44.812.394 pesetas, esta Dirección General, considerando la necesidad de iniciar las obras lo antes posible, sugiere a ese Ayuntamiento que considere la posibilidad de realizar a su costa las obras correspondientes a un proyecto desglosado por un importe mínimo de 83.223.018 ptas., sin perjuicio de que, en el caso de que cambien las circunstancias presupuestarias del Ministe-

rio' se ejecuten con cargo al Estado el resto de las obras pendientes de abastecimiento y la totalidad de la estación de residuales".

I afegeix l'escrit que el ministeri està disposat, això sí, a facilitar l'ajuda tècnica que l'Ajuntament necessiti.

LA MUGA CONTINUARÀ BAIXANT BRUTA...

El nostre batlle, en arribar a aquest punt, diu:

—Nosaltres hem portat l'aigua potable. Miri els carrers i comprovi com marxa l'obra. Però la depuradora, com acaba de llegir a l'ofici, depèn totalment del ministeri. I com tot puja com l'escuma, les xifres que hem vist en aquests papers ja no són vàlides. Ara, el cost de l'obra que ha de fer l'Estat deixa curts els cent milions de pessetes...

La Muga, doncs, baixarà encara bruta. Esperem' això no obstant, que sigui per poc temps...

Rèplica del SOC a un estrany comunicat sobre les eleccions sindicals

Normas para el tránsito en las fiestas navideñas

Para la buena circulación del tránsito de vehículos en el interior de la ciudad durante las fiestas navideñas, el Ayuntamiento figuerense ha recomendado el máximo uso de los aparcamientos existentes, especialmente los situados en las plazas de Catalunya (interior), Matadero y Salvador Dalí; el solar del antiguo Hospital; el Paseo Jaime I y el patio del Colegio Nacional San Pablo, en la calle Mun-taner.

Con ello, se pretende evitar una congestión interior de la circulación y el pleno cumplimiento de las normas para la zona azul, esperándose que se consiga una mayor fluidez.

La Solidaritat d'Obrers de Catalunya (SOC) ens ha tramès el següent comunicat:

"Solidaritat d'Obrers de Catalunya, davant el comunicat sobre les Eleccions Sindicals aparegut darrerament a la premsa, signat per Unió General de Treballadors i Comisió Obrera Nacional (!) de Catalunya, on s'adrecen a tota la classe treballadora de Catalunya, es veu obligada a fer les següents precissions:

—SOC rebutja el paternalisme dels comitès executius de Madrid, de les esmentades centrals sindicals, que es creuen amb prou atribucions, que ningú no els ha donat, com per a parlar en nom de tots els treballadors, no tan sols de Catalunya i els Països Catalans, sinó també de tot l'Estat espanyol.

—Creiem que ja ha arribat el mo-

ment de dir ben clar i ben alt que fracassat, encara que a mitges, el sucursalisme polític, s'està iniciant la colonització sindical de Catalunya per mitjà d'unes centrals totalment subjectes a uns interessos estranys a Catalunya, i que aquesta maniobra fracassarà perquè els treballadors catalans no transigirem.

—SOC que sempre ha dit no a la falta de protagonisme de les classes treballadores de Catalunya està disposada no tan sols a lluitar per l'autodeterminació política del nostre poble ans per la llibertat sindical dels treballadors de Catalunya.

No al paternalisme d'unes centrals sucursalistes!!!

No més imperialisme, ni sindical ni polític!!!

Els treballadors de Catalunya per a una Catalunya dels treballadors!!!"

Nota del Casino Menestral Figuerenc entorn de la Diada de Reis

El Casino Menestral Figuerenc ens prega que comuniquem a tots aquells socis de l'entitat que tinguin els seus fills malats i que per aquest motiu no puguin assistir al lliurament d'obsequis el dia de Reis, que poden telefonar o posar-se en contacte amb el Casino, per tal que els Reis els passin els regals a domicili.

Per altra banda, el Casino Menestral comunica que tots els socis que

vulguin beneficiar-se del lliurament de joguines el dia 6 al matí, que passin a recollir el tiquet corresponent a la consergeria de l'entitat. Així mateix, recorda que aquest dia hi haurà una representació de titelles pel grup "Naip", la qual, sens dubte, animarà aquesta senyalada festa.

Elegidos para la comisión consultiva

Albert Tomàs, Josep Mª Bonet, Joaquim Casteys y Joan Ribas, miembros de la Asociación de Veci-

nos de la Calle Peralada, han sido elegidos, en el transcurso de una junta extraordinaria, representantes de dicha Asociación en la comisión consultiva municipal.

Esta comisión consultiva se constituirá próximamente, según nuestras noticias, entre todas las asociaciones del centro comercial de la ciudad y representantes del Ayuntamiento, a fin de confeccionar conjuntamente un plan de ordenación del tráfico en dicha zona.

Como es sabido, el proyecto de ordenación del tráfico de vehículos en el centro de Figueres ha venido provocando grandes polémicas.

SUPER MOLINA

4

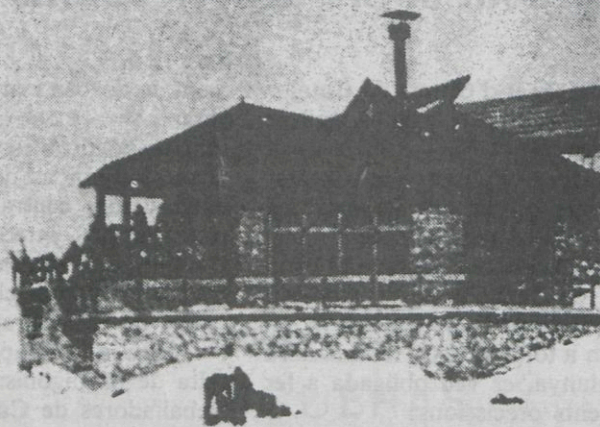
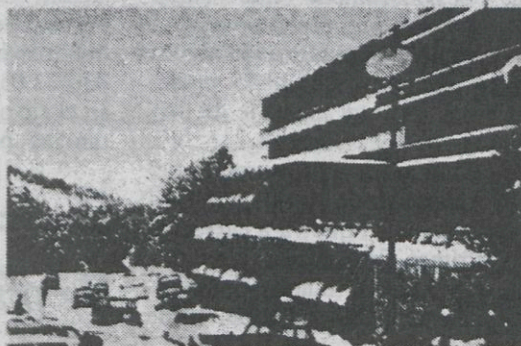
5

LA MOLINA

estació de muntanya

Capital esportiva dels Pirineus

TURISMO Y MONTAÑA, S. A.

NUEVA MOLINA, S. A.

- Telebene Puig d'Alp
- Telecadira Tossa d'Alp
- 2 Telecadires Muntanya Sagrada
- Telesquí Soley de Comells
- Telesquí Pista Llarga
- Telesquí Estadi
- Superfície esquiable 1500 Has.
- Desnivell 1100 mts.
- Les millors pistes del Pirineu

PALACE HOTEL ****
HOTEL SOLINEU **
RESTAURANT NIU D'ALIGA
2537 mts.
BOITE PALACE

6x9

Por BY SENS

FELICITACIONES I

— Senyora Maria, moltes gràcies! Ja he rebut la seva UNICEF. Demà, o demà passat, tindrà la meva...

* * *

FELICITACIONES II

El señor G., pese a todas las recomendaciones, nunca consigue mandar sus felicitaciones con la suficiente antelación. Esta vez la recomendación era más intensa porque la tele, quieras o no, siempre influye. Por otro lado, él cree que está feo no seguir lo que se ha recomendado. Total, que puso en el borde del sobre en lugar de "Navidad", "Año Nuevo"...

* * *

ASTERIDAD

Me ha extrañado que este año, al convocar el Centro de Iniciativas su concurso de escaparates y teniendo en cuenta las circunstancias, no haya señalado que concedería el primer premio al que consiguiera presentarse más oscuramente atractivo.

* * *

AUMENTO

— Mira, serà una casualitat, però després de dir-li això, l'endemà em va posar una cara més llarga...

— Doncs, no et dic res. Entra que ja li té...!

* * *

CRÍTICA DESTRUCTIVA

Conozco a un hincha del Barça que dice que sí, que lo comprende, que los tiempos cambian. Que él estaría dispuesto a dejar de ser hincha y pasarse a la política, pero que como los resultados iban a ser los mismos...

* * *

DETALLE PARA UNA ESCENA DE UN FILME DEL OESTE

Poco después de la larga secuencia que describe el atraco a un Banco, se forma el grupo de las fuerzas vivas y coleantes que van a salir en persecución de los ladrones. Plano medio de una auténtica confusión de relinchos, polvo, gentes que montan a caballo y

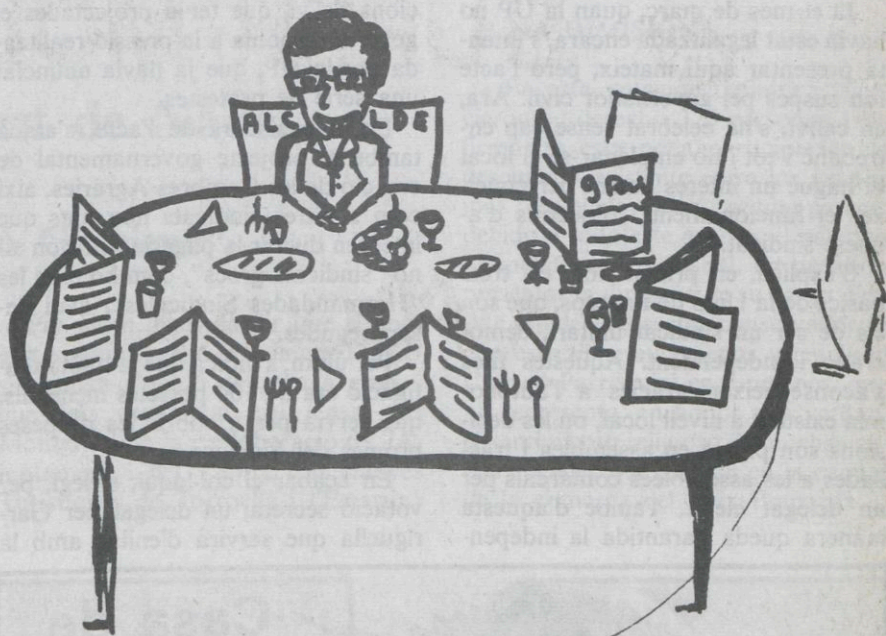
otros que intentan hacerlo; gritos, voces dando órdenes, etcétera. De pronto, pasa cerca de la cámara un jinete. En la silla, junto a su rodilla, se balancea un cartelito en donde se lee "Prensa".

* * *

OTRO MOTIVO GASTRONÓMICO AMPURDANÉS

El alcalde de Figueres, D. Pedro Giró, reunió el otro día a la prensa provincial y local —los corresponsales gerundenses estaban representados con profusión— en el Hotel Ampurdán, para felicitar la Pascua de Navidad a la familia periodística y brindar por 1978. Un motivo

Me entero de que ese hígado fresco de oca de Agullana, que salió con calidad, forma parte de un plan de producción que puede dar que hablar. Esta "fábrica" de foie-gras viene funcionando en la localidad ampurdanesa, establecida con una base de ocas grises y que, al parecer, se irá ampliando hasta conseguir la producción suficiente como para exportar a Europa. Se eligió el punto estratégico de Agullana ya con aquella intención. A las ocas grises se las somete a todo un proceso, que culmina casi en la paralización, con objeto de que sus hígados aumenten de forma considerable. Repito que la "prueba" del Hotel Ampurdán sorprendió a todos por el resultado, con elogios concretos. Y uno se alegra porque, produciéndose

del menú que sirviera el importante establecimiento tuvo el especial interés que ofrecen las novedades. Fue el "Hígado fresco de oca de Agullana, a las uvas", que resultó un plato con futuro. Por un lado tiene la apariencia de un plato de caza, por otro no tiene su consistencia porque es más suave y delicado; sin embargo, posee una capacidad que le acerca a los manjares con base. Lo inteligente, en este caso, fue servir a continuación una "Omelette a la Norvegienne" porque la clara montada en soufflé con su relleno de helado pusieron el punto de equilibrio.

aquí, es un motivo más para aumentar esa fama gastronómica por la que tanto laboran nuestros hoteleros. Habrá que ver lo que consiguen con este foie-gras apuntándose ya por el tipismo.

La cena tuvo un prólogo completo con la variación de los "Tastets de l'Empordà" en funciones de aperitivo al que siguió, ya en la mesa, con una "Crema de caza al orégano". Bueno, de hecho, dominó el cariz "fronterizo", que es lo que nunca ofrece dudas: durante todo el menú fue servido, exclusivamente, "Codorniu" (extra seco).

Garriguella

La Unió de Pagesos intenta crear una plataforma reivindicativa del sector del vi

(Crònica del nostre corresponsal, Josep Playà i Maset).— A la sala del Sindicat de Garriguella, es presentà la Unió de Pagesos de Catalunya, a través del seu delegat a l'Alt Empordà, Frederic Muñoz, de l'Armentera. Era el primer cop que aquest sindicat es presentava a la zona vitivinícola de la nostra comarca, on fins ara no hi tenia gairebé arrelament. Existeix el propòsit de fer nous actes a altres pobles veïns, per tal de difondre la Unió i arribar a una major afiliació, a fi i efecte de poder tenir una implantació en el sector del vi.

Ja el mes de març, quan la UP no havia estat legalitzada encara, s'intentà presentar aquí mateix, però l'acte fou suspès pel governador civil. Ara, en canvi, s'ha celebrat sense cap entrebanc i tot i no emplenar-se el local hi hagué un interès patent per conèixer el funcionament i objectius d'aquest sindicat.

S'explicà, en primer lloc, els trets bàsics de la Unió de Pagesos, que són els de ser un sindicat unitari, democràtic i independent. Aquestes fites s'aconsegueixen gràcies a l'autonomia existent a nivell local, on les decisions són preses en assemblea i trasllades a les assemblees comarcals per un delegat elegit. També d'aquesta manera queda garantida la indepen-

dència respecte de qualsevol partit polític.

S'insistí en què el pagès s'ha d'unir per tal de poder defensar llurs interessos i així augmentar la seva força. En aquesta zona, s'afegí, l'existència d'un cooperativisme molt arrelat no fa veure tant aquesta necessitat, però cal adonar-se que, en el cas de trobar-se amb algun problema greu, es fa necessària la coordinació i el recolzament d'altres comarques, i això només es pot aconseguir mitjançant un sindicat. Així es remarcà que la suspensió momentània de les importacions de vi, que seria projectades el govern, responia a la pressió realitzada per la UP, que ja havia anunciat una sèrie de protestes.

En el transcurs de l'acte, s'atacà també el projecte governamental de creació de les Cambres Agràries, així com a altres sindicats nou nats que intenten dividir la pagesia i no són sinó "sindicats grocs", com ho eren les "Hermandades Sindicales", avui desaparegudes.

Per últim, s'indicà que la quota d'afiliació era de 100 pessetes mensuals, que servia per a cobrir les despeses pròpies del Sindicat.

En acabar el col·loqui, s'elegí, per votació secreta, un delegat per Garriguella que servirà d'enllaç amb la

UP i s'encarregarà de tirar endavant aquest sindicat a nivell local, havent-se previst ja per aquesta setmana una primera reunió.

L'objectiu de la Unió de Pagesos és d'escampar-se per altres pobles de la comarca, per tal de crear una plataforma reivindicativa del sector del vi, com ja existeix per a altres sectors de l'Empordà, on fa més temps que hi té implantació.

Llançà

Actes nadalencs

(Del nostre corresponsal, Josep Maria Salvatella).—La vila, com totes les del nostre país, llueix la seva ambientació nadalenca. La il·luminació de la Plaça, els aparadors guarnits, i, fins i tot, la cara i el tracte de la gent té un to diferent, com si tot ajudés a la gran treva d'aquestes festes.

Dos festivals infantils per a la mainada. El dia 20, com a obsequi del Col·legi Nacional als seus alumnes, l'actuació del Teatret Tarot, que féu les delícies dels cinc-cents infants assistents. Per altra banda, el dia de Sant Esteve, al Centre Cultural, el grup La Buballa. Dues ocasions d'esplai per als petits, que són nucli d'interès en aquestes diades.

El Centre ha convocat també, per tercera vegada, el Concurs de Pessebres, que els anys anteriors assolí un èxit complet.

I no podem oblidar el joc de la quina, que tradicionalment es celebra a benefici del futbol i del bàsquet local. Un joc amb una llarga història a la població, precursor potser del modern bingo, però amb un caire molt més familiar i innocent. Els dies de festa, al vespre, del 18 de desembre al 15 de gener, el podeu jugar als locals dels cafès Sport, Espanya i Coral, on té lloc simultàniament. I, si teniu sort, podeu sortir carregats amb un lot de torrons i xampany, amb un pernil o amb mig xai.

Són coses senzilles, si voleu, però que al poble —amb la Missa del Gall, els àpats festius i la gresca importada de la nit de Nadal— donen aquests dies un caire entranyable i original al nostre viure.

Casa de menjars

Can Ventura (1791)

Il·livia (Girona) Tèl. 89 6178

La Bisbal

Lío en la elección del Consell Parroquial

Al final, triunfó el grupo conservador, pero se habla de la dimisión de su líder

(Crónica de nuestro corresponsal, Xavier Amir).- El tema de hoy se refiere al apartado religioso y ha suscitado en la ciudad vivas polémicas entre las distintas opciones. Empezaremos diciendo que, tras árduas gestiones e intervención del Obispado, los feligreses bisbalenses fueron convocados para votar a unas personas como candidatos al Consell Parroquial.

En esta oportunidad, el número de votantes fue de 500. Mientras tanto,

el grupo integrista de la parroquia hizo circular unas listas pirata, proponiendo a unos individuos de línea muy ambigua, en cuanto a la renovación que propuso el Concilio, lo que provocó una nueva intervención desde Girona. A raíz de la publicación del artículo "L'olla bull a La Bisbal", que apareció en el número de octubre de "Vida Católica", órgano de la Junta Diocesana de Acción Católica, las tensiones empeoraron. El domingo 20

de noviembre se procedió a realizar la votación definitiva, con los candidatos propuestos en la votación anterior. Del resultado de ésta, han salido elegidos 8 miembros del Consell Parroquial que, como ya estaba previsto, han sido precisamente ocho personas adictas a la línea conservadora, con el agravante de que algunas de ellas han estado implicadas en situaciones políticas y ostentado cargos de la misma naturaleza, no muy acordes con los principios evangélicos.

¿UNA DIMISIÓN?

En esta votación definitiva, ejercieron su derecho 375 personas, reafirmando esta poca participación el desengaño existente entre los grupos más renovadores. Y, según parece, debido a todo este asunto, el párroco arcipreste de La Bisbal, ha decidido presentar la dimisión de su cargo. Era éste el líder del sector conservador; y con esto tiene aún menos vigencia el Consell Parroquial en funciones, que no representa, en honor a la verdad, el sentimiento religioso de muchas capas sociales que afloran en la capital de la comarca del Baix Empordà.

Torroella de Montgrí

El tradicional Concert de Nadal, un èxit

Hi actuà l'històric "Orfeó Gracienc"

(Dels nostres corresponsals, Miquel Riera i Angel Quintana).— Se celebrà a la vila de Torroella de Montgrí, com ja és tradicional, el concert de Nadal, que feia el número deu de la sèrie.

Hi actuà aquesta vegada el conegut "Orfeó Gracienc", orfeó nascut i desenvolupat a l'antiga vila de Gràcia (Barcelona), que inicià llurs activitats l'any 1904, durant un primer període de la renaixença de la música catalana. L'orfeó fou dirigit pel mestre Antoni Pérez i Simó. Rosa Maria Conesa hi intervingué com a solista soprano.

TAMBÉ ALGUNES SARDANES

A la primera part, hom cantà melodies de tipus nadalenc: "Les dotze van tocant", "Cap a Betlem caminem", etc. A la segona, el concert es decantà cap les cançons de tipus catalanista i de sardanes: "El cant de la senyera", "L'Empordà", "La Santa Espina", etc. Al final, l'"Orfeó Gracienc" interpretà solemnement el nostre himne nacional: "Els Segadors".

Per últim, hem de dir que el concert assolí un gran èxit, ja que l'església gòtica s'omplí de gom a gom, i que fou organitzat pel Casal del Montgrí, amb la col·laboració de l'Ajuntament i del Centre d'Iniciatives Turístiques de Torroella i l'Estartit.

El Tradicional Cotillón de NOCHEVIEJA

A partir de las 22⁰⁰ horas

NON STOP MUSICA

Incluido:

Aperitivo
1/2 bot. Champán
Bolsa de Cotillón
Sandwich de Noche
Precio: 1.500 Ptas.

Bufete Internacional en el Grill
a las 20⁰⁰ h. Precio: 1.000 pts. por persona

EL CID
SALA DE FESTES
ROSES

Empieza la temporada
de invierno
Un fuerte Show

Sexy

de
Jueves a Sábado
en el "MINI CID"
a partir de las 11⁰⁰ h.

Jueves, Precio especial

Noticario palafrugellense

(De nuestro corresponsal, X. Amir).— Se encuentra abierta al público y hasta el 8 de enero la V Muestra Colectiva de Pintores y Artistas locales, que recoge un amplio muestrario de tendencias, estilos y conceptos del arte. Veintiún participantes en total que exponen varias de sus obras en la Galería d'Art Empordà, con un buen promedio de aciertos a la hora de presentar aquella obra que representa la evolución y actual momento de cada uno. Figuras, paisajes, abstracciones, repujados en hierro y mucha fantasía magníficamente canalizada, allí está colgada...

* * *

Tres calles y dos plazas han visto cambiar sus nombres impuestos, en favor de los originarios que campeaban en sus rótulos. Así, las calles José Antonio, General Mola y Calvo Sotelo —mucho vencedor— han pasado a llamarse Pi i Maragall y carrer dels Valls, mientras la última de éstas se integra en la de Cavallers. Las plazas de España y del Generalísimo, se llaman ya Plaça Nova y de l'Església en correcto catalán y como inicio de lo que será total cambio a nuestro idio-

ma de las denominaciones de nuestras calles.

* * *

Convergència Democràtica de Catalunya, que hace bien poco ha constituido el partido en la villa, se ha presentado en ésta por mediación de una circular enviada a todos los vecinos, en la que manifiestan que quieren ser los abanderados del seny catalán, además de que dicen saber positivamente que pueden hacer un partido mayoritario en la villa. Entienden que es necesaria en Palafrugell la formación de un gran partido de centro-izquierda, que canalice la vida política y evite la bipolarización excesiva entre derechas e izquierdas, que lo harían prácticamente ingobernable. Y para el día 18, domingo, estaba prevista la presencia del senador Francesc Ferrer y el diputado Ramón Sala, que junto a nuestro compañero de 9 PAÍS y delegado comarcal López de Lerma, se llegaron hasta Palafrugell para dialogar y pronunciar sendas conferencias sobre política de partido y municipales, relaciones del partido con las Cortes Españolas y economía.

En Ordís

Epidemia de peste porcina africana

Varios puntos de la comarca y en especial la población de Ordís, se han visto afectados últimamente por una epidemia de peste porcina africana.

La epidemia azotó principalmente La Garrotxa durante el pasado otoño, habiendo sido superada casi en su totalidad, aunque ahora se ha presentado en otros lugares.

Puede decirse al respecto que las autoridades veterinarias confiaban que la peste no afectara a otras comarcas, pero las previsiones no se cumplieron, con la determinación de nuevos focos de infección. Todo el término municipal de Ordís ha sido declarado sospechoso.

A fin de combatir con eficacia la epidemia, que persiste desde hace meses, la *Associació de Joves Agricultors de Girona* ha sugerido una serie de medidas, entre ellas, la puesta en funcionamiento de un Centro de Investigación y Análisis Patológico, y que se permita la investigación privada.

Sant Feliu de Guíxols

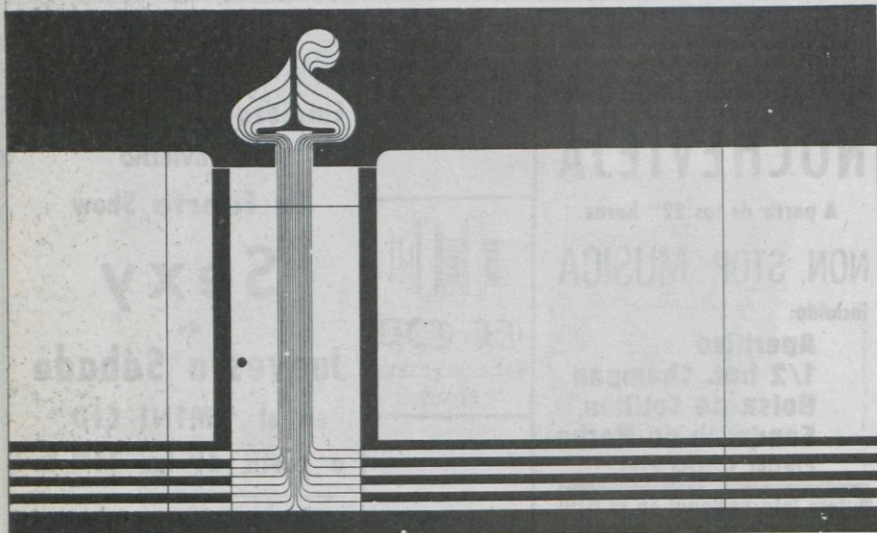
Instalación de un pesebre submarino

(De nuestro corresponsal).— En el espacio comprendido entre "Cala Jonques" y "Les Sufreres", el "Centre d'Activitats Subaquàtiques Costa Brava" procedió a sumergir un pesebre en el fondo del mar.

OBRA DEL ESCULTOR ANTONIO DELGADO

Trátase de un bloque de piedra del tamaño 50 por 40 centímetros, que contiene tres figuras: el Niño Jesús, la Virgen María y San José. Las figuras miden unos treinta centímetros de altura. El autor es el escultor Antonio Delgado, miembro del propio club, que ha cedido el pesebre desinteresadamente.

Feliç Any Nou

disseny mobiliari **canaleta** c/. Sant Llätzer, 60 figures

L'Escala

L'Associació de Veïns vol evitar la destrucció d'un racó personalíssim del poble

El cercle assenjala el lloc conflictiu

S'hi intenta construir, sembla que il·legalment, un gran edifici comercial

(Del nostre corresponal, F.T.).— Fins ara, l'Associació de Veïns de l'Escala s'ha preocupat i s'ha destacat molt per la seva iniciativa a denunciar diversos projectes urbanístics i, en alguns casos, ha aconseguit impedir la destrucció d'elements naturals i arquitectònics de la nostra vila.

En aquest últim aspecte, cal assenyalat la ferma lluita de la Comissió de Defensa de l'Arquitectura Popular de l'Escala, per tal d'evitar la destrucció del Cementiri Mariner i de l'Alfolí de la Sal. Per la seva importància, ho tractarem en un altre article.

LA FESOMIA DE L'ESCALA, AMENAZADA

Darrerament, la junta de l'Associació va tenir coneixement de la probable construcció d'un edifici destinat a apartaments i botigues, entre el carrer Gargol i l'antiga Platja dels Pescadors (al costat de Can Folch i Torres).

L'Associació de Veïns demana a l'Ajuntament que requereixi al promotor de l'edifici (Miquel Jaume Fingerhut) a demostrar jurídicament, mitjançant la presentació dels documents que calguin, la plena i legítima propietat del sector del solar on es projecta construir, ja que, des de temps llunyans, hom el considera com a terreny públic.

Per altra part, l'Associació observa i afegeix que a cadascuna de les plantes de l'edifici s'hi projecten aparta-

ments, que incompleixen totalment la superfície preceptuada per les Ordenances Municipals corresponents.

Precisament, el lloc on es pensa construir és un sector que defineix estèticament la fesomia de l'Escala.

La junta de l'Associació de Veïns, en un detallat informe, demana a l'Ajuntament, per últim, que prengui les mesures jurídiques i administratives pertinents, a fi d'evitar la destrucció d'aquest racó de l'Escala que dona personalitat al poble.

Causa

Supermercat del Disc

Cassettes

c/. Girona, 19

FIGUERES

QUINES PENQUES!

Els diaris d'avui (22 de desembre) han publicat una moció del Ple de la Diputació de Girona que aprova (!) i ratifica els nomenaments dels representants de la Diputació a la Comissió Mixta de traspàs de serveis a la Generalitat, sempre que "segueixin la lletra i l'esperit de la moció", que ha estat presa per "tornar la tranquil·litat a la gent de les nostres comarques i

dissipar la temença de pèrdues de la nostra pròpia autonomia".

Em sembla molt bé que la Diputació de Girona es preocupi de la nostra tranquil·litat; però si es pensa que jo, home de comarca, m'he intranquil·litat, està ben equivocada. Més aviat m'intranquil·litza aquest súbit afany de protecció.

Si "la nostra pròpia autonomia" que es tem perdre vol dir l'autonomia de la Diputació de Girona, ja me n'he fotut d'aquesta autonomia. Si vol dir

l'autonomia de les comarques, entenc que la Generalitat la defensarà molt millor del que fins ara ho ha fet la Diputació, que mai no les ha considerades ni els ha donat cap personalitat.

Quan vàrem tenir Generalitat —i res no ens fa creure que demà serà diferent—, es va procedir a la divisió de Catalunya en comarques naturals, i crec que aquestes comarques es varen estudiar en funció d'on anava la gent al mercat. Això com a descentralització lògica i natural dels serveis de Catalunya. L'entitat artificial "provincia" va pràcticament desaparèixer perquè és una divisió administrativa que mai no ha arrelat a Catalunya. També es va procedir a autonomitzar els municipis.

"Girona ciutat" ens apareix com la capital de la "provincia" amb tota la seva població administrativa, burocràtica, policial i clerical. No la sentim sinó com a capital de la imposició. La desaparició de la Diputació de Girona com a representació —junt amb el Govern Civil— d'aquesta entitat "provincia", tan fictícia, serà una alegria per la gent de les comarques; el seu manteniment enfront de la Generalitat, un contrasentit. O una maniobra.

Si per un moment poseu atenció en els homes que fan sorgir aquestes suspicàcies, aquests vans temors, veureu que són els mateixos que des d'aquestes institucions irreals han tingut la paella pel mànec, i també els frustrats. Els que es queixen de què Girona no està representada en el Consell, en les comissions...

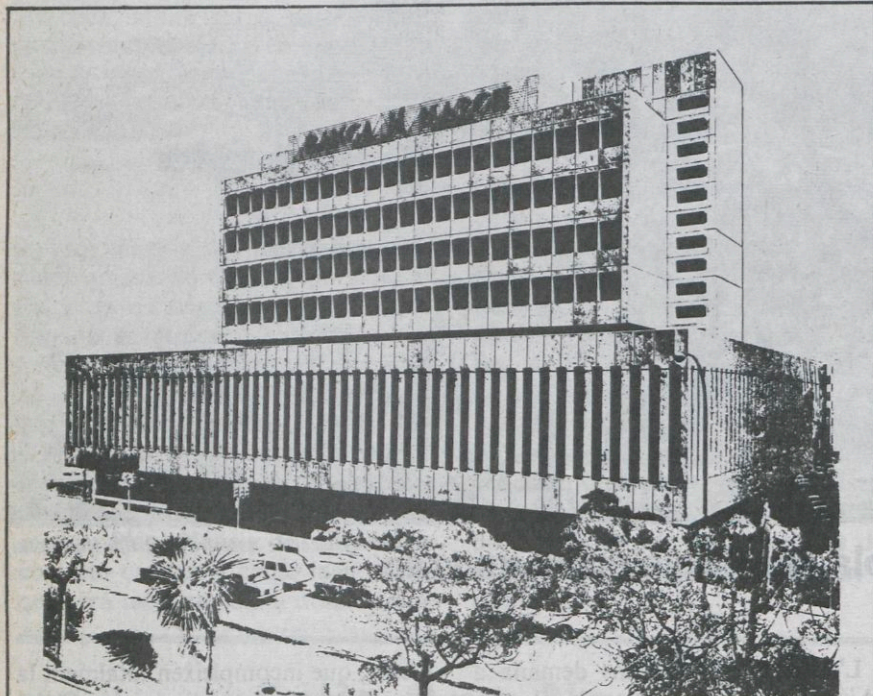
I qui volem que ens representi?

Si diem que volem que ens representi en Lluch, o la Rosina Lajos, direu que hi ha massa socialistes; si diem que volem en Paredes, en Pujol i en Trias diran que no saben si són ben bé dels seus.

Em sembla, em sembla que molts dels que s'estripen les vestidures voldrien ser representants per en Gich! Vergonya eterna! Pobres de nosaltres!

En conclusió: no ens defenseu tant, que ja ens sabem defensar nosaltres mateixos.

*Josep Maria Ametlla
(Figueres)*

al servei de
FIGUERES

BANCA MARCH

FELIÇ ANY NOU

Plaça de la Palmera, 8

Telèfon 501258

PUNTUALIZACIONES A
UNA ENTREVISTA

Amparándonos en el derecho de réplica, previsto en la vigente Ley de Prensa y con relación a la alusión que se hace de esta Comisión, en la entrevista efectuada al Sr. Alcalde de Portbou, por un colaborador de 9 PAÍS, aparecida en el nº 34, del 14 actual, sin ánimo de hacer de ello un asunto polémico, pero sí en interés de clarificar posturas, deseamos hacer públicas las siguientes consideraciones.

Emanada del voto ampliamente mayoritario en las pasadas elecciones legislativas a Cortes, se constituyó en Portbou, la COMISIÓN DEMOCRÁTICA DE CONTROL, para asuntos del Municipio, integrada en principio por la representación de los partidos políticos (P.S.C. - P.S.O.E.), (C.D.C. - E.D.C. - P.S.C.-r) y P.S.U.C., así como la Asociación de Vecinos y el Sindicato de CC.OO.

De la formación de la expresada COMISIÓN, se dio inmediata cuenta al Ayuntamiento, al que se recomendaba que, dado su carácter de interinidad y visto el resultado electoral favorable a los partidos de izquierdas, se abstuviera de tomar ningún tipo de decisión que significase carga o hipoteca, para el futuro del Municipio, hasta que fuera elegido en las próximas elecciones municipales, un Ayuntamiento democrático y representativo. Se ofreció asimismo que esta Comisión, para intentar solucionar en común, cualquier problemática imprevisible y de inaplazable resolución, durante este período de transición, pero queriendo dejar constancia que la decisión final determinante incumbía al Ayuntamiento.

Se desprende claramente, que el objetivo que se propuso esta Comisión, no fue el de pretender interferirse en la normal administración municipal, pese a considerar la nula representatividad política de un Consistorio heredado de la dictadura franquista, pero sí el de no permanecer indiferente ante cualquier eventualidad que comprometiera los intereses del Municipio. Por lo tanto, respetando puntos de vista, no estamos de acuerdo con las manifestaciones efectuadas por el Sr. Alcalde, en la entrevista citada, al argumentar que la mención "CONTROL", fue el punto de fricción en las negociaciones con esta Comisión, estimando que ello llevaba

AGRADECIMIENTO

Vengo siguiendo con sumo interés; y conmigo los miembros de la Junta Directiva de este Colegio, la periódica publicación de este diario que tan dignamente dirige, y a raíz de la publicación en el nº. 25, del artículo CARRETERA C-252: "BIENVENIDOS" a la COSTA BRAVA firmado por el Sr. M.V., me es grato dirigirme a Vd. para testimoniarle nuestro agradecimiento, rogándole lo haga extensivo al autor del mismo, por la objetividad de la información recogida, ya que, por la construcción de ese tramo de carretera, al que se alude, viene este Colegio luchando en la medida de sus posibilidades desde mucho antes de que quedara frustrado en la forma en que lo ha sido, al tratarse de una vía de comunicación de tal importancia que abriría nuevos cauces de vida, en todas las órdenes, para el desenvolvimiento del comercio a través de esta Población, como seguramente ya le constará.

José Mª Loste Casellas
Presidente Colegio de Aduanas (Portbou)

aparejado el control de su firma o que ésta tuviera que delegarla. Afirmamos rotundamente que jamás pasó por nuestra imaginación tal medida de fiscalización, que podía dar lugar por otra parte a dudar sobre una transparencia de gestión y que de creerlo efectivamente así, no hubiéramos vacilado en solicitar la dimisión de dicha autoridad. No hallamos pues otra justificación sobre esta particular intransigencia, que la de llevar a cabo una preconcebida estrategia de obstrucción a la misión que se irrogó esta Comisión, minimizando su incidencia, al adoptar una actitud muy personalista y exenta de flexibilidad negociadora, de un señor que ahora se nos define sorprendentemente de demócrata y liberal, pero reticente en tomar conciencia de la evolución pre-democrática del país y muy especialmente de nuestra región, después del 15-J.

Respecto a la cuestión idiomática a la que también se hace referencia en dicha entrevista y cifiéndonos estrictamente a la actuación oficial del Sr. Alcalde, tenemos suficientes antecedentes que nos permiten poner en duda su plena identificación con la problemática nacional de Catalunya.

Por lo que concierne a las observaciones personales que sobre Portbou, hace su colaborador y portbuense, Sr. Molons, efectivamente, contamos con una calle dedicada a un alcalde que rigió el Ayuntamiento durante cierto período de tiempo en los últimos 40 años. Sin ánimo de entrar en detalles, ni mucho menos de pretender aquilatar méritos, sí interesa aclarar que tal acuerdo partió de una decisión unilateral de un Ayuntamiento franquista, no tenemos referencias que sobre ello se hiciera la más mínima consulta al pueblo.

Ampliando la cuestión de la denominación de las calles, lamentamos que su colaborador no efectuase un repaso más detenido por las vías del Municipio, hubiera constatado que somos una de las poblaciones que han guardado más fidelidad al recuerdo de numerosas personalidades que colaboraron en el alzamiento. Pese a que ya se han efectuado sugerencias para proceder a una "desmilitarización" de las calles y darles su nombre de origen, en idioma bilingüe, el Ayuntamiento, arguyendo motivos de "índole económica", da largas al asunto y nos tememos que esta aspiración popular, será un legado más a resolver para el futuro Consistorio.

Por último y por lo que concierne a la fotografía que ilustra el trabajo de su colaborador y referente al pintado de la senyera, en sustitución de las tradicionales flechas, debemos atribuirlo a un determinado sector de jóvenes demócratas a los que expresamos nuestro público reconocimiento.

No dudando dará cabida al texto íntegro de este escrito, reciba Sr. Director de 9 PAÍS, el testimonio de nuestro agradecimiento y las gracias más expresivas.

J.Mª MORE - J.L. ROSIQUE
J. DALMAU
Portbou

Cadaqués: Isidre Escofet i Maset

Des del despatx del batlle, a l'Ajuntament de Cadaqués, hom albira la bella badia, les aigües de la qual el vent de llevant avui empeny cap a la riba i la platja, tot enlairant ones sorolloses. A la dreta, al fons, la casa que fou del poeta Eduard Marquina i els paratges que inspiraren algunes de les seves obres. La finca és ara refugi dels artistes Ramon i Antoni Pitxot.

Isidre Escofet i Maset, conegut per l'"Isidret", ens ha fet alguns comentaris entorn d'allò que contemplàvem. Escoltant-lo, hem descobert l'entusiasme d'un home pel seu poble.

UNA ACTUACIÓ MOLT DEMOCRÀTICA

El senyor Escofet, que aleshores era regidor pel terci sindical, va ésser nomenat alcalde l'octubre del 1973, quan era governador civil Anguera Sansó. Però, tot i essent un "designat", el seu comportament és molt democràtic. Els partits polítics són sempre convidats a les sessions municipals, i si la cosa a discutir té una importància destacada per al poble, llavors convoca el veïnat a actes que se celebren al teatre o locals adients, a fi que hi càpiga tothom.

"Si no se'ns ajuda, haurem de deixar totalment abandonat el poble"

—Celebrem aquests "plens" —ens diu—, tres o quatre cops l'any. Al darrer hi havia més de 500 persones. Són molt importants els contactes amb els veïns.

—O sigui, que podem dir que l'Ajuntament s'uneix amb el poble i amb els partits.

—Fins i tot els representants de les forces polítiques participen en la redacció de les actes de les sessions. A més, quan es tracta de resoldre problemes menys importants i no precisen una convocatòria general, jo mateix envio una nota a diverses persones alienes al consistori i cada vegada diferents, convidant-les a venir aquí per tal de tenir un canvi d'impressions. Cadaqués és un poble molt delicat, amb habitants sensibles davant totes les coses de la vida. I per acabar-ho d'adobar el nostre Ajunta-

ment no té recursos. Tan escurats serem que si l'Estat no ens ajuda a fons perdut, el poble no es podrà mantenir com a tal.

POSTURA DAVANT LES "MUNICIPALS"

—*Què pensa de les eleccions municipals?*

—El nostre Ajuntament es va adreçar immediatament al President del Govern i al de les Corts, per tal de demanar les eleccions amb urgència. Aquí pot veure vostè l'acús de rebut d'ambdós importants organismes.

—*El veurem en alguna llista?*

—M'ho han demanat, però no puc. Ja li he dit abans que és una tasca molt dura. Això no obstant, ja estic lluitant per tal de formar un equip que es pugui presentar amb garanties de

fer el millor per Cadaqués.

—*Quin és el seu camp polític?*

—Són un afiliat de Convergència Democràtica de Catalunya.

—*Doncs, podem pensar que hi haurà altres llistes ben diferents de la que vostè vol formar...*

—Segurament. Però tant les unes com les altres em penso que han d'anar a la recerca de l'únic que és important: el bé del poble.

URBANISME, SANITAT I ENSENYAMENT

—*Parlem d'urbanisme. Vol?*

—Miri: Cadaqués és l'únic poble de la Costa Brava que respecta els volums de construcció. Els carrers guarden el tipisme que els dona la formació amb els "rastells" i les lloses. El retolament en català s'estudia ara

amb la col·laboració d'una comissió nomenada per a aquesta finalitat. De moment, hem dedicat una via al poeta Víctor Rahola. A més, volem col·locar plaques indicatives a les cases que han acollit personatges il·lustres, al llarg del temps.

—*Quin és el principal problema que ara tenen?*

—Sense dubte, el pont i la riera. Sempre d'acord amb el poble, que d'una manera unànime acceptà un règim de contribucions especials, es presentà el projecte i només ens manca que aquest sigui aprovat per l'Estat. L'obra consisteix bàsicament en la construcció d'un nou pont, aixemplant cinc metres la desembocadura i canalitzar la riera fins al nucli urbà.

—*És la solució total contra les rierades?*

—Total, no; però si un immens pas. El pont s'aguanta, perquè es troba apuntalat. Quan baixa l'aigua, aquesta arrossega brutícia que, amb l'ajut dels puntals esmentats, fa resclosa i, aleshores, carrers, places, hortes, etc. queden anegats.

—*L'última rierada ha estat molt important.*

—Sí; ens ha costat molts diners. Que no tenim. Hem demanat la qualificació de "zona catastròfica", però encara no ens han fet cas.

—*Altres projectes.*

—El Pla General d'Ordenació de la vila. Esperem que, a partir del gener, ja marxarà. L'antic datava del 1959. Àdhuc volem que l'Estat ens construeixi un poliesportiu. L'Ajuntament hi aporta un terreny de nou mil metres quadrats. Necessitem arranjar uns quants carrers i refer tota la il·luminació urbana.

—*Està ja resolt el problema de l'aigua?*

—Vàrem portar l'aigua, finalment, i la broma ens suposà més de 50 milions de pessetes. Fèrem front a aquesta quantitat sense l'ajut de l'Estat. L'explotació es donà a una companyia privada i al cap de trenta anys passarà al poble.

—*Hi ha algun problema?*

—Sí. Els pous de captació es troben situats a les zones de Sant Pere Pes-

cador i Castelló d'Empúries. Hi ha el perill de salinització, degut a la gran extracció que es fa per part d'altres llocs, principalment de Roses. Caldrà trobar-hi solució. Potser, anant al pantà de Boadella. També n'hi ha un altre, de problema: el preu. És l'aigua més cara de tots aquests indrets. Els veïns paguem dotze pessetes el metre cúbic. El mínim és de 10. Tot allò que passa d'aquest volum es paga a 45 ptes, el metre. Els forasters i els veïns que tenen més d'un pis per a ús propi, paguen sempre 45 pessetes.

—Com va la depuradora?

—Un èxit total. Llàstima, però, que ha resultat ara perjudicada per l'última rierada. També l'Estat haurà de pagar els desperfectes. L'explotació va a càrrec d'una concessionària a la qual paguem 120 pessetes per pis i mes. Allà on no arribem nosaltres, hi arriba el Consorci de la Costa Brava, mitjançant els superàvits dels pobles, on les depuradores són rendables.

—L'espigó?

—S'actuà com sempre. Reunió pública i acceptació per part del poble (80 % afirmatiu). Per tant, l'Ajuntament "està" per l'espigó. El que passa és que hi ha hagut una informació per part d'alguna premsa mal informada o mal dirigida. El cas és que el projecte estigué deu dies a informació pública. I en aquest projecte es presentava l'eixamplament de les ribes i la construcció del desembarcador de vint metres de llargada. No com l'ha dibuixat un periòdic gironí, que sembla que en tingui 200...

—Però hi hagué, segons tinc entès, algun problema amb Belles Arts...

—Sí; al principi, no tenien el projecte. Però després se'ls va enviar. Aquí pot llegir la resolució. Diu: "...Ante la política de hechos consumados y vistas las correcciones introducidas en la zona de Es Pianch, se acuerda autorizarlo." (9-11-76). Naturalment, es refereix al projecte en la seva totalitat; o sigui, amb el discutit espigó inclòs. A més, l'obra s'ha fet amb gran dignitat i respecte al paisatge. Totes les ribes han estat recobertes amb pedra de Cadaqués i ara tenim doble via, la

qual cosa és una gran millora per a la circulació.

—És a dir, que l'espigó es farà.

—Es farà, sí. Ho vol el poble. La protesta va ésser d'uns quants i prou. Miri aquesta quantitat de firmes reunides pel CIT i per un grup espontani de veïns i forasters.

—Si li sembla, parlarem de l'assumpte sanitat.

—No ens en podem pas queixar. A l'hivern tenim un metge molt competent i a l'estiu, dos.

—Quant a l'ensenyament, què me'n diu?

—Tenim un equip de mestres molt capacitats, que cobreix les necessitats del poble. A més, a Cadaqués, fa sis anys que també tenim el català a l'escola, a cura del professor Joan Turull i Domènech.

CLOENDA

—Digui si ens hem deixat alguna cosa...

—Pot ésser. Però, en tot cas, permeti'm que remarqui la cosa de les

rierades. Més de vint milions de pessetes ens han costat les tres últimes. N'hi ha per estar-ne desesperat, cregui'm. Estem lluitant contra la "sordera" recalçant de l'Administració. Hauran de passar-ho a la Generalitat, si és que aquesta té algun sou. L'últim escrit adreçat al Govern Civil és contundent. Entre altres coses, diem que la nova situació política del país obre esperances de què la democràcia demostrarà la seva efectivitat davant de sistemes autoritaris i dictatorials que, conjuntament amb les inundacions que hem sofert, han agreujat els problemes econòmics, exhaurint els pocs cabals de què disposa el municipi, el que fa que haurem de deixar abandonat totalment el poble, si no se'ns ajuda. Hem demanat, doncs, expedient de zona catastròfica. L'escrit és del 20 d'octubre del 1977. Encara esperem resposta.

—Els qui facin la propera campanya electoral podran dir allò tan clàssic: "Us farem el pont..."

Juli Molons

SEOPAS

les desea Felicidades en estas Fiestas y les comunica para el Nuevo Año, la ampliación de sus instalaciones con un avanzado conjunto de Snack Bar, Play-Machine y Cine-Pub.

SEOPAS es... JUVENTUD

SEOPAS es... DIFERENTE

C.D.C. davant les "municipals"

Las eleccions municipals, encara no convocades però en tot cas desitjades per tal de posar fi a la anormal situació en què es mouen els ajuntaments i, a la vegada, iniciar una etapa de govern democràtic als municipis, es presenten, per damunt de tot, com una nova passa cap a la consolidació de la democràcia arreu de l'Estat Espanyol i, per tant, a la nostra nació, Catalunya. Però, també, si les eleccions generals a Corts significaren, entre altres coses, saber qui és qui en el ventall de forces polítiques existents després de quaranta "azules" anys, els propers comicis municipals poden consolidar definitivament uns partits —almenys, per una llarga etapa— i marginar, potser també definitivament, a molts d'altres que no tenen més raó d'existir que la necessitat d'ésser dels seus dirigents.

Per a Convergència Democràtica de Catalunya continua essent vàlida l'estratègia central de la política nacional fixada el novembre de 1.975: assolir el reconeixement de la personalitat política de Catalunya. I aquest reconeixement, aconseguit en bona part amb la recuperació de la Generalitat, malgrat l'adjectiu de "provisional", i el retorn del nostre President, ha de tenir el suport del treball diari, del treball i de la feina ben feta, del treball encaminat a fer la Catalunya vàlida per a tothom del nostre slógan. Per això, és fonamental afrontar les eleccions municipals des d'una perspectiva nacionalista.

EL DISCUTIT ESPAI POLITIC

Després de les esmentades eleccions generals, i en base als resultats —per altre part, poc sorprenents— obtinguts pel Pacte Democràtic per Catalunya a l'àrea barcelonina, que no a altres indrets i circumscripcions com per exemple la gironina, molta gent —interessada, evidentment— es va entretenir a posar en dubte la viabilitat del programa de Convergència Democràtica de Catalunya, ignorar —o volent ignorar— que aquest, en sí, havia triomfat plenament en rebaixar els seus inicials plantejaments els partits marxistes i en posar dosis d'esquerranisme la dreta, anant ambdós allà on C.D.C. hi era des de sempre: a un possibilista centre-esquerra, a una situació d'equilibri però d'avanç social i econòmic. Per altra part, les invitacions a fer-nos socialistes o a construir la dreta catalana varen comptar-se per dotzenes cada dia.

Però la veritat és que cap d'aquestes dues orientacions fou ni és la que el partit pensa seguir. "Enfront d'elles, C.D.C. —digué fa poc la Comissió Permanent— manté la seva voluntat de crear una força nacionalista capaç d'aglutinar homes políticament i sociològicament diversos, de centre i d'esquerra, però que conflueixen en un programa socialmocràtica i als quals lliga, ara, l'objectiu de la llibertat i de l'afirmació catalanes i de què Catalunya sigui per a tothom".

I així és. Convergència aspira, des de la seva posició i des del seu programa, a ser una força prou decisiva pel seu volum, pel seu protagonisme i per la seva col·locació, a contribuir —sota el doble signe del canvi i de l'equilibri i en el marc, sempre, de la reivindicació nacional— al desenvolupament polític, econòmic, social i cultural de Catalunya. I això no és nou, evidentment que no, car sempre hem dit que, com a partit, volem assolir un paper de lideratge a l'hora d'assenyalar les pautes d'una política feta a Catalunya i per a Catalunya, i mai no hem negat, ans al contrari, que aspirem a ésser un partit de govern i no pas de testimoni, i que per tant hem de

donar respostes vàlides, coherents i viables a les necessitats i als anhels de les classes populars de Catalunya, tal com es contempla al nostre programa.

És per això que l'espai polític, el programa i els ideals que el motivaren continuen essent avui els mateixos que ahir. I és també per això, perquè per damunt d'interessos sectorials hi posem Catalunya, que continuen essent vàlids de cara a unes eleccions municipals en les quals, juntament amb un sincer desig de profunda transformació en el fer dels ajuntaments, hem d'exigir el més insubornable catalanisme a qui vagi a regir-nos.

POLÍTICA D'ALIANCES

En la seva voluntat de vertebrar un gran moviment nacionalista català, Convergència Democràtica de Catalunya ha insistit sempre en la necessitat d'aglutinar grups de centre i d'esquerra, per tal de crear una gran força independent dels partits amb nucli decisor a Madrid per més que a casa nostra canviï el nom i es diguin autònoms. Aquesta voluntat vertebradora i, a la vegada, integradora, malgrat no ser sempre favorable als interessos del partit com a partit, ha estat sempre una constant que ara, a les Corts i a casa nostra, s'ha manifestat com plenament encertada i, a més, com a catalitzadora del nacionalisme latent durant els anys de la dictadura que tingué en l'Onze de Setembre la seva darrera i intel·ligible manifestació.

Però a ningú se li escapa que el Pacte Democràtic per Catalunya fou una realització parcial del nostre projecte de gran bloc polític. Malgrat això, fou prou important com per sortir de les eleccions, d'unes eleccions molt bipolaritzades, amb força i prou important, també com perquè a les Corts, no obstant els intents fets perquè no ho fos, es presenti com el que veritablement és: el grup nacionalista català.

Per això, malgrat tot, per C.D.C. els plantejaments que varen conduir al Pacte Democràtic per Catalunya continuen essent vàlids com també ho és, de cara les municipals, la frontera, a dreta i esquerra, que aleshores vàrem establir. El que volem dir en definitiva, és que, com fa uns mesos, la necessitat d'un gran bloc català, de centre-esquerra, vertebrador del país, integrador de voluntats nacionalistes, continua essent palesa, com continua essent vigent' almenys per a nosaltres, el Pacte Democràtic per Catalunya més enllà, si cal, de les estrictes qüestions parlamentàries.

Així, doncs, no entra dintre el nostre projecte anar a les eleccions municipals amb grups que són a la dreta o a l'esquerra del Pacte. No volem, per tant, anar junt amb la U.C.D. ni molt menys participar en la creació del partit de la dreta catalana, ni tampoc anar de bracet amb socialistes o comunistes, perquè Convergència Democràtica de Catalunya té la seva pròpia alternativa que ha de defensar dins del seu espai polític. Això no vol dir, evidentment, renunciar a la nostra política de voluntat de consens, a la nostra política de recerca constant de punts d'equilibri, per la qual creiem que passa moltes vegades el tirar endavant o no tirar endavant el país, però si vol dir ésser conseqüents amb nosaltres mateixos i amb el nostre electorat.

Josep LÓPEZ DE LERMA
(President del Comitè Executiu de C.D.C. - Baix Empordà)

LO CONSEGUIMOS

Superar al 127... Con otro 127, por supuesto.

• Superamos la mecánica y la economía, reduciendo el desgaste y el consumo.

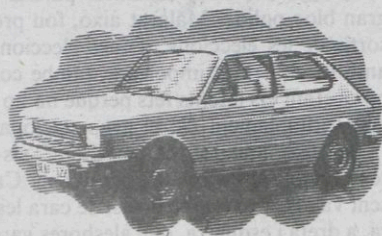
• Superamos el confort interior e incorporamos un panel de instrumentos más completo.

• Brindamos más posibilidades de elección: dos, tres y cuatro puertas, motor para gasolina normal o súper, en todos los colores de carrocería y tapizados y con tres niveles de terminación.

• Superamos la línea, haciéndola más estética y funcional.

Ya puede verlo en:

AUTOMOVILES

FIGUERAS, S. A.

«AUTOFISA»

Vilallonga, 4-6 y 15 - Tel. 501915

FIGUERAS

NUEVO SEAT 127.

SEAT

Entre bastidors

Per Samsó Oliver

“Els Pastorets”

En apropar-se les festes nadalenques, han estat molts els pobles de la nostra comarca que han anunciat la representació d'espectacles relacionats amb aquests dies. Juntament amb els “pessebres vivents”, que darrerament sembla que proliferen molt, podrem veure també els clàssics “Pastorets”.

“Els Pastorets” tenen una llarga tradició a casa nostra. El seu origen és fosc, però podem afirmar que es remonta al primer mileni. De tots és conegut que el teatre neix, a Grècia, estretament lligat a les manifestacions religioses. Després, es modifica i es profanitz; i amb el temps, és utilitzat pels mims, per tal de ridiculitzar una altra religió que fa poc que han aparegut: el Cristianisme. Per això, l'Església el prohibeix quan aconseguen un mínim de poder, condemnant el teatre a una època de foscor que durarà més de dotze segles.

I en la represa reneix, una vegada més, al costat del culte. Perquè la mateixa Església que l'havia prohibit representa dintre els seus temples els misteris de les seves principals festes: la Nativitat i la Pasqua. Però aquestes manifestacions a mesura que incrementen llur importància, incrementen també els caràcters profans, per la qual cosa passen a representar-se a l'atri de les esglésies; d'aquí, un cop el poble se'ls ha fet seus, passen al carrer i als teatres amb diversos afegits populars, fins a arribar als nostres dies.

A més d'aquest origen tan remot i del seu caire popular, “Els Pastorets” podrien passar a la història del teatre català per un fet ben diferent del qual foren concebuts; per haver representat al nostre país el “teatre de resistència”. Així, acabada la guerra civil, foren bastants els pobles que, tot i la prohibició de fer teatre en català, que duraria fins al 1946, representen “Els Pastorets”. El fet potser no té avui massa importància i tampoc no creiem que els actors de llavors fessin aquells “Pastorsts” en català per qüestions ideològiques. La realitat és que “Els Pastorets” han estat a Catalunya una de les maneres més característiques de celebrar el Nadal.

A Figueres, com és costum els darrers anys, s'escenificarà “El Primer Nadal dels Pastors”, original de mossèn Rossend Fortunet. Aquest cop els posarà en escena el “Taller de Teatre” del Patronat, els propers 1 i 8 de gener.

Des d'aquesta columna, ens volem fer ressò de la vaga de teatres i espectacles en general, que tingué lloc dijous passat a molts llocs de l'Estat i especialment a Barcelona, on fou total i van arribar a parar fins i tot les revistes “night-clubs” i el Liceu. Com deveu saber, la vaga fou motivada per la detenció d'Albert Boadella, actor i director del grup “Els Joglars”, pel seu darrer espectacle “La Torna”.

“Al servei de Catalunya i de la República”, de Frederic Escofet

Per Maria Àngels Anglada

“Jo, bé que nascut a Barcelona, em considero fill de Cadaqués, perquè la meua família, tant la pròpia com la de la meua esposa, són originàries d'aquesta vila... Jo hi passava les meves vacances estiuenques... Els meus pares posseïen... una encantadora petita illa, a l'entrada de la badia, on anàvem a banyar-nos cada dia i on menjàvem, si feia bon temps.”

Aquests mots són de Frederic Escofet i Alsina, autor del llibre, militar català fidel sempre a Catalunya i a la República; aquesta fidelitat li valgué una vida accidentada, una condemna a mort, un llarg exili a Bèlgica. Pel seu arrelament a Cadaqués, terra de la seva família, el duem a aquesta secció com un autor empordanès de cor. Precisament a Cadaqués hi va fer una estada el President Macià, convidat pels pares de l'autor, i va rebre-hi l'homenatge emocionat de tot el poble.

Aquest llibre duu un subtítol ben expressiu: “La desfeta. 6 d'Octubre 1934”. Tenim, doncs, una visió dels fets d'Octubre, molt precisa i objectiva, des del punt de vista del Capità-caporal dels Mossos d'Esquadra, nomenat aquell dia d'urgència Comissari General d'Ordre Públic per deserció del titular; provà d'impedir i de rebutjar, amb els escassos mitjans dels quals disposava, l'atac de l'exèrcit al Palau de la Generalitat. Fet presoner i dut al Castell de Montjuïc, fou condemnat a mort en judici sumaríssim, junt amb Pérez-Farràs. La sentència va ser commutada i el triomf electoral del Front Popular, l'any 1936, li va dur l'alliberament. Continuà servint la República des de la línia de perill; dues vegades rebé ferides de guerra; passarà la frontera amb el President Companys, al qual fou també sempre fidel.

Edicions Catalanes de París editaren l'obra de Frederic Escofet al temps de la clandestinitat: ara ja és possible de trobar-la en totes les llibreries. La seva lectura es fa molt

interessant, per la vivacitat de les memòries, escrites al Castell de Santa Caterina, durant el seu empresonament, l'any 1935. Les segueixen una segona part, que narra com fou vençuda, a Barcelona, en un principi, “la més formidable rebel·lió militar”, fets dels quals ell també va ser protagonista; aquesta part, amb el títol de “La Victòria”, és un segon volum. L'autor, però, no es limita a exposar els fets militars estrictes de l'Octubre de 1934: narra, en un primer i ben estructurat capítol, totes les circumstàncies històriques que hi són a l'arrel: des de la dictadura fins a la formació del Govern Lerroux-Gil Robles. En aquest capítol cal remarcar l'apartat important que dedica a la figura del President Macià, molt admirada i ben coneguda pel Cap del Mossos d'Esquadra.

La part central és dedicada, naturalment, al descabellament dels fets del famós 6 d'Octubre, i a la presó i judici que en resultaren per als militars fidels a la Generalitat. Però cal afegir que hi ha una part documental, en apèndixs, molt digna d'atenció. S'hi inclouen discursos de Macià, de Companys, Gassol, actes de sessions, i altres documents difícils de trobar. Clou el llibre un segon apèndix, fragment de l'obra de l'escriptor i membre de l'Acadèmia Française Joseph Kessel, “Témoin parmi les hommes”, II volum, “Les jours de l'aventure”. És un capítol que duu per títol “La casamata de Montjuïc”, en el qual l'escriptor conta d'una manera directa i emotiva el judici dels dos militars catalans, i la seva visita a Montjuïc als dos condemnats. Digna cloenda per a un llibre que és difícil deixar, quan n'hem començat la lectura.

S'havia dit últimament que Frederic Escofet tornaria a Catalunya, però no n'hem llegit cap més notícia als diaris. Seria molt adient que el poble de Cadaqués, que ell aprengué tant i del qual parla en el seu llibre, li oferís un homenatge molt merescut.

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9PAIS

Nom	
Adreça	Telèfon
Població	

Forma de pagament

- Presentació factura
 Gir postal
 Taló bancari

CONDICIONS

- 6 mesos (26 n.ºs) 500 ptes.
 12 mesos (52 n.ºs) 1.000 ptes.

Data i signatura

El periòdic es reparteix a Figueres a primera hora del matí. Els subscriptors domiciliats fora de Figueres pagaran un recàrrec de 100 ptes. (6 mesos) i 200 ptes. (12 mesos), per despeses d'envio.

La carretera de Girona a Olot afecta a Figueres

Per Jaume Sureda Prat

El camino más corto para ir de Figueres a Olot es coger la comarcal 260 hasta Besalú y luego con la comarcal 150, llegar hasta el mismo Olot. No se nos escapa, por lo tanto, que a los figuerenses en particular y a los ampurdaneses en general debe interesarles el propio acondicionamiento de la vía de Girona a Olot pasando por Besalú, por ser el enlace natural entre la Garrotxa y el Empordà.

UN POCO DE HISTORIA

“Convergència Democràtica de Catalunya” ha realizado un estudio muy detallado de esta carretera, presentando unas enmiendas o sugerencias al anteproyecto esbozado por Obras Públicas. Nosotros estuvimos en Olot el día de la presentación, ante el público que abarrotaba el Teatro Principal, del estudio de “Convergència”, y podemos decir que “toca de peus a terra”, ya que sin excesivas eculubraciones, sin demagogias, presenta unas enmiendas basadas en la realidad de unos conocimientos y no en triunfalismos trasnochados ni en ideas irrealizables.

En este mismo estudio, se habla un poquitín del pasado de la ruta objeto de atención, y hay un apartado que resulta altamente chocante a la par que expresivo. Es el que dice: “... *Ja en temps dels romans hi hagué a la Garrotxa una bona xarxa de comunicacions. Cal dir, també, que l'època de la romanització les carreteres garrotxines eren gairebé tan nombroses com avui dia, i segurament es trobaven en més bon estat de conservació.*”

Y el estudio sigue diciendo: “*Es evident que l'època medieval no es construí cap carretera, utilitzant-se les vies romanes, més o menys arranjades, fins a temps relativament propers. Fou en ple segle XIX quan aquests camins, molts d'ells perduts, foren transformats i modernitzats en un intent de posar-los a l'altura de la resta d'Europa.*”

En definitiva, que la carretera de Girona a Olot por Banyoles poca o nula atención había recibido jamás. Puede que su transformación más radical hayamos que encontrarla, en el trecho Girona a Banyoles, a raíz del pasado Campeonato del Mundo de Motonáutica, en que sufrió un arreglo

radical, equiparándola al Plan Redia. De Banyoles hasta Olot, efectivamente, sólo arreglos parciales ha venido experimentando, con corrección de algunas curvas, pavimentación de ciertos trechos y el establecimiento de algunos puentes que reemplazaron los que habían sido destruidos por el tiempo o por la guerra. En suma, poca cosa, si contamos los años que median desde que por aquí circulaban las cuádrigas romanas hasta hoy con los voluminosos TIR...

REFORMA A FONDO

El anteproyecto de Obras Públicas comporta esta vez una transformación a fondo de la carretera. Nada de remiendos ni de soluciones de emergencia. Hay que situarla a nivel de las Redia del país.

La obra es de envergadura y costosa. Nosotros vamos a presentarles lo que respecta al trozo de Besalú a Olot, por estimar que es el que más interesa a los lectores de esta publicación eminentemente ampurdanesa.

En el anteproyecto, el paso por Besalú sigue idéntico trazado al actual, con la encrucijada o enlace con la carretera que viene de Roses y Figueres.

En las posibles enmiendas que presenta el equipo técnico de “Convergència”, se dice: “*No veiem cap retrèt important en la manera que Obres Públiques ha enfocat el pas per Besalú. Tanmateix, però, seriem de l'opinió que, abans de concedir el placet definitiu, s'estudiés la possibilitat d'una via Nord (per la qual caldria construir dos ponts sobre el Capellada) o d'una via Sud (que demanaria un nou pont sobre el Fluvià).*”

Sigamos con el anteproyecto oficial y llegamos a Sant Jaume de Llierca, en donde entre los kilómetros 34,600 y 38 se rectifican una serie de curvas, conservándose, empero, el puente que cruza el río Borró. Llegando a Sant Jaume, el actual puente sobre la riera se ensancha. Se evita el engorroso paso por la villa, mediante una variante por la parte de tramontana, la cual enlaza con la actual, justamente delante del cementerio.

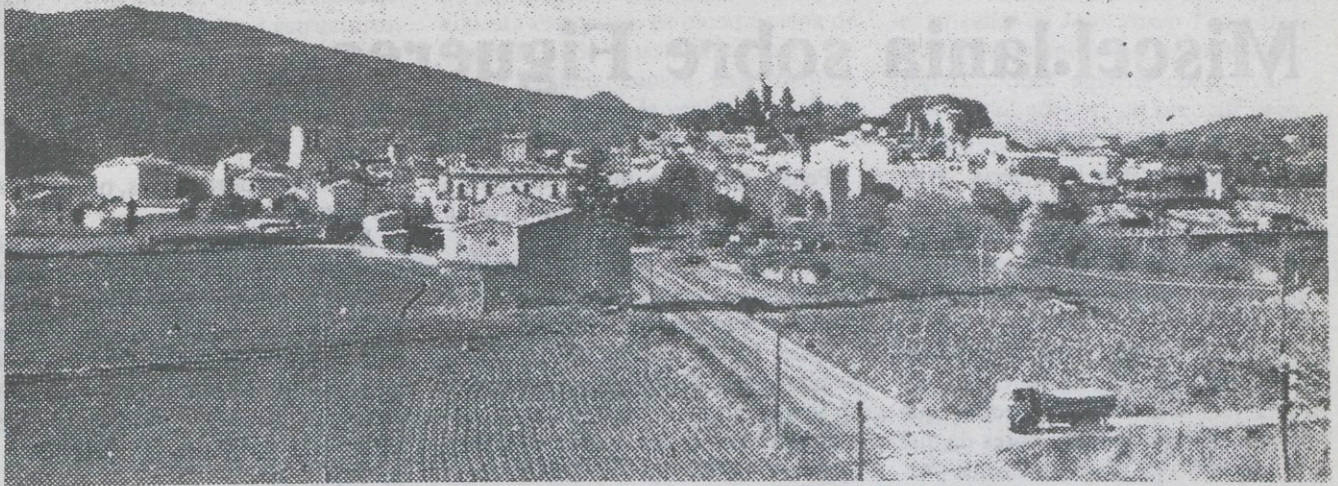
Feliz Año Nuevo les desea

**CARROCERIAS
LARUMBE**

c/salinas s/n - tel. 50 05 22 - figueras

Ofrece las instalaciones de su nuevo taller

URBANIZACION CAPALLERA

Besalú: Una població que podria beneficiarse del proyecto

Los de "Convergència" analizan este trecho, es decir, de Besalú a Sant Jaume, en dos: Argelaguer: "A l'altura dels quilòmetres 26 i 27, abans del pas per Argelaguer, i al tram on s'escau la corba del torrent Lluís, caldria alguna rectificació encaminada a aconseguir millorar la visibilitat, molt reduïda actualment."

Y en cuanto a Sant Jaume de Llierca: "Considerem vàlida, d'antuvi, la solució per la qual s'evita el pas per la població. Veiem, però, que en un recorregut d'uns 300 mts. es dona un desnivell de més de 30 metres, de l'ordre d'un 6 a un 10% aproximadament. La solució proposada per aquest tram, tanmateix, sembla evident. No seria de més la construcció d'un carril per a vehicles lents."

El paso por Castellfollit es, a la par que el más difícil, el más polémico. El anteproyecto contempla nada menos que cuatro posibilidades: Un gran puente que cruzaría el Fluvià, el torrent Santaló y la riera del Toronell. Enlazaría con el actual trazado en el paraje conocido por Les Fumoses. La segunda solución sería aprovechando el actual puente sobre el Fluvià se construiría una nueva vía que bordearía el cingle por la parte norte y enlazaría con la actual carretera también en Les Fumoses. La tercera, arrancaría del actual trazado un poco antes del puente, cogería parte del tramo que va a Oix y con un puente cruzaría la riera Castellar, sin que se especifique con exactitud donde enlazaría con el actual trazado. Y la cuarta viene a ser una variante de la primera,

por cuanto partiendo de la misma comportaría un enorme túnel que salvaría el pueblo, luego con un puente cruzaría la riera Castellar, sin que se especifique con exactitud donde enlazaría con el actual trazado. Y la cuarta viene a ser una variante de la primera, por cuanto partiendo

I quant a l'última, s'hauria de bandejar ja de bon principi, car obligaria a construir un túnel i un pont sobre el Toronell."

Y llegamos a Olot. El anteproyecto prevé la desaparición de las curvas de Sant Cosme y la construcción de un nuevo puente en Les Tries; pero

Un enlace natural entre el Empordà y la Garrotxa, por Besalú

de la misma comportaría un enorme túnel que salvaría el pueblo, luego con un puente se cruzaría el Toronell y finalmente se llegaría a Les Fumoses para enlazar.

"Convergència" a estas soluciones dice: "La primera variant que es proposa, a més de semblar-nos cara i d'ésser necessari un estudi que consideri les possibles destrosses del paisatge —segons la manera que es construis el pont—, presenta la dificultat de passar pel bac, on són freqüents les gelades. L'altra solució, en cas que la seguretat fos garantida —és a dir, que no hi hagués perill d'esllavissades—, seria possiblement per la qual nosaltres ens decantariem. Aquesta solució és també la més curta i la més barata." En cuanto la señalada en tercer lugar, dice: "Es la més llarga i climatològicament és la més adient. Es també, però, la més cara, ja que exigiria la construcció de dos ponts de tamany considerable.

antes hay un ramal para evitar el paso por la ciudad a los coches que siguen hacia Ripoll. Este ramal pasaría por la falda del Montsacopa y enlazaría con la actual carretera de Santigosa, después de la riera del Ridaura.

El estudio de "Convergència" acepta como buena la solución, aunque aconseja antes un previo y detenido estudio.

PUNTO FINAL

¿Qué saldrá de todo esto? Veremos, pues ni el anteproyecto es definitivo, ni las iniciativas aportadas por "Convergència" serán las únicas. Cada municipio, cada grupo que se sienta afectado puede presentar sus enmiendas. Lo interesante es que seamos todos realistas y no busquemos "tres peus al gat", es decir, que de tanto querer rizar el rizo todo se quede en discusiones, planificaciones y polémicas. ¿Ya nos entienden, verdad?

Miscel·lània sobre Figueres

S'ha inaugurat a la Galeria "Art-3", de Figueres, una exposició col·lectiva que, sota el títol bon tros hiperbòlic de "Figueres vist pels artistes", aplega les aportacions de disset artistes.

Aquesta mostra, posa de manifest la cultura artística de la ciutat. Es tracta realment d'una col·lectiva que honora els autors de les obres de què es compona i els dos entusiastes promotors d'art que han tingut l'encert i el bon gust de reunir-les.

Tanmateix, però, s'hi troba a faltar —amb les excepcions que calgui— la inquietud i l'aspror de certes lluites d'ordre especulatiu o experimental que donen un major interès, i si altra cosa no, un major dramatisme a la producció plàstica nostrada. També hi falten, al meu entendre, les aportacions de força artistes figurencs o empordanesos que, amb llur marge de pressentiment i d'endevinació, que els anys a venir han de posar de manifest, contribuirien, sense cap mena de dubte, a donar un major sentit, una més gran coherència interna a projectes com ara aquest.

Penso que fóra també elegant, i fins i tot picant de no desdenyar la idea.

Dit això sense pretendre desautoritzar cap criteri, comencem a fer el nostre comentari a l'exposició.

Josep Ministral, un enorme instint de pintor, ens ofereix, juntament amb un tema ferroviari (vies de tren entortolligades com branques d'arbres opulents i retuts pel vent del Nord) unes simples i ràpides notes de color que fan reviure les hores més assolades, més tòniques, de la nostra ciutat. És, com sempre, una acollida vibrant, generosa; sense cap pòsit amarg de tristesa.

Garrido Pallardó, presenta uns paisatges urbans d'una vida estètica i d'una intenció d'ànima penetrants, voltats d'un fons verament màgic de llums i d'irisacions de plomatges de faisà.

Felip Vilà: un Figueres de Santa Creu, amb aire de festa pagana i d'aplec, de tons rutilants ben entonats; unes dones que semblen fetes amb polpa d'albercocs... Grans panerades de dones, potser amb trenes, tal vega-

da amb mocadors negres, perfumades i a punt de solfa.

Dai-Bi-Ihn hi ha dut uns temes urbans simpàtics, nerviosos, relliscosos, i, a més, un quadre de format reduït on hi copulen dues libèl·lules damunt la capital de l'Alt Empordà: una petita meravella de plasticitat evanescent i d'erotisme poètic. Comunió desesperada i serena alhora, de simplicitat i de compleixitat.

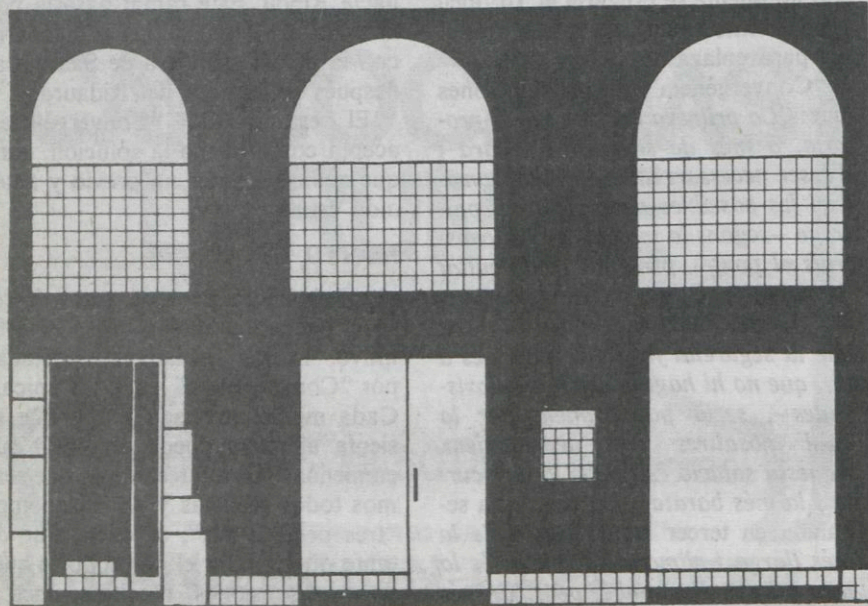
Alicia Viñas, fina i nerviosa anatomia d'un feminisme prenyat d'obsessions, figures robustes de noies de cabells negres llents (em sembla), agermana el caràcter de les seves produccions amb una perfecció creixent del dibuix.

Clapera Mayà ens mostra, una vegada encara, la seva puixança, els seus dons i facilitats d'il·lustrador, que, ja fa temps, es proposà d'endinsar-se en el camp de la pintura. Més que veure's es respira esperit en algun dels temes figurencs de Clapera. Cada vegada més sòlid.

Jaume Turró no perd mai el seu contacte irònic amb la matèria. En les seves especulacions més arriscades i subtils (penso en aquest "Ictineu" pilotat per un Narcís Monturiol de llibre de física recreativa, que presenta en aquesta exposició), en els seus caragolaments, s'ha mostrat sempre un bon artesà, taujà i sense malícia.

M'agraden aquests espais buits, aquestes pauses, aquestes fineses blanquinoses de *Joaquim Bech de Careda*. Més que mancances d'artista, la major part de les vegades aquests espais sense dibuixar, són uns silencis, són unes modulacions d'absència que no exclouen la realitat d'allò que semblen ometre. ¡Quin dibuix tan minucios, tan musical!

Els racons de Figueres que exposa *Taber*, són impregnats d'una feminitat que de tan sensible que és, a voltes, esdevé malaltissa. Tenen una verticalitat, lleugerament inclinada, i un antropomorfisme demacrat que els fa vius i espiritualitzats.

Evarist Vallès presenta uns sectors de galàxia calcinats de verdet, o rovellats o ferruginosos. Són remarcables.

Jordi Duarte, rajoles i estructures, sembla voler emprendre una marxa constructiva dintre les recerques actuals. Una mica lívida, una mica dura.

moment donat sembla com si tota la seva obra es convertís en una mena de producte mineral, *Olga Torres*, en aquesta exposició, es mostra plena de qualitats i de possibilitats, però no deixa traslluir encara cap distintiu ben definit. Hem de veure-hi, però, alguns senyals de recerca pròpia en

ment simplificadora, d'un humor sarcàstic i nacionalista.

L'extraordinària finesa de modelat, les grisalles de *Joan Josep Tharrats*, i el dibuix líricament esqueixat de *Peter Sigríst*, clouen aquesta col·lectiva.

Ara vull adreçar un prec als organitzadors. Desitjaria que, dins la línia

22 de Febrer 1955. Entrada al carrer de La Jonquera de Figueres (dibuix: Narcís Pijoan)

Tenen una mena de gràcia somorta, com si fossin pintats amb cendres de colors. A través d'una grafia linial neta i sempre concreta, la personalitat de l'artista es manifesta plenament.

Miquel Capalleras sap donar una emoció i un sentit al dibuix. Aquest artista té el secret de la línia precisa i seca, de les angulositats tendres. A un

certs indicis de plenitud, en cert ardoniment de gest i de forma.

Miquel Plana exposa un paisatge urbà de Figueres finament esmolat, banyat d'una llum destil·lada, mòrbida i daurada. Té una gràcia peculiar, japonitzant...

L'hiper-realisme de *Daniel Lleixà*, simbòlic, analògic i tàctil, demostra una precisió molt justa, intel·ligente-

de patriotisme local que, darrerament, sembla haver donat un cert sentit a la tasca editorial i artística de la "Galeria Art-3", els cervells d'aquesta Galeria poguessin un dia oferir-nos una altra exposició col·lectiva. Una exposició, el títol genèric de la qual fos: "Figueres vist pels seus artistes".

TF-1

PELÍCULAS

- 28 Miércoles 20.30.- Au Plaisir de Dieu (S)
- 29 Jueves 13.35.- La Petite maison dans la Prairie
- 30 Viernes 16.00.- La Merveilleuse visite (D)
- 31 Sábado 20.30.- Show Henri Salvador (M)
- 1 Domingo 17.10.- Dis-moi que tu m'aimes (C)
- 2 Lunes 22.00.- Bunny Lake a disparu (CD)
- 3 Martes 21.30.- Jean de La Fontaine

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 28 Miércoles 14.25.- Les visiteurs de Noël (V)
- 29 Jueves 21.30.- Aix-en-musique (M)
- 30 Viernes 20.30.- Le Faiseur (Théâtre) (CD)
- 31 Sábado 18.40.- IXª Symphonie de Beethoven (Direction Karajan)
- 1 Domingo 21.55.- Le Molière imaginaire (CD)
- 2 Lunes 20.30.- Au plaisir de Dieu (S)
- 3 Martes 20.30.- L'Odyssee sous-marine de Cousteau

(A) accion - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficcion - (D) concurso - (D) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policiaca - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

A-2

PELÍCULAS

- 28 Miércoles 17.10.- Le cheval évanoui (CD)
- 29 Jueves 20.30.- Banlieu Sud-est (S)
- 30 Viernes 20.30.- Les folies-Offenbach (S)
- 31 Sábado 14.00.- Les amoureux (CD)
- 1 Domingo 14.25.- Giselle (Ballet-pantomime)
- 2 Lunes 20.30.- Quelques femmes bulles (C)
- 3 Martes 20.35.- Dossiers de l'écran (S)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 28 Miércoles 20.30.- Grand échiquier (V)
- 29 Jueves 22.05.- Magma (M)
- 30 Viernes 22.40.- Les parapluies de Cherbourg (M)
- 31 Sábado 20.30.- Les Borgia ou le sang doré (A)
- 1 Domingo 20.30.- Gala de L'Union (V)
- 2 Lunes 21.35.- La IVª République (S)
- 3 Martes 18.55.- Des chiffres et des lettres

FR-3

PELÍCULAS

- 28 Miércoles 20.35.- Lord Jim (A)
- 29 Jueves 20.35.- La nuit américaine (D)
- 30 Viernes 20.35.- Le loup blanc (A)
- 31 Sábado 0,15.- Un dimanche a New York (C)
- 1 Domingo 23.20.- The Boy Friend (CD)
- 2 Lunes 20.30.- Les Zozos (CD)
- 3 Martes 20.30.- Johnny Guitar (A)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 28 Miércoles 20.00.- Les jeux de Noël (CO)
- 29 Jueves 17.30.- Animation jeunesse (V)
- 30 Viernes 21.30.- Mexique magic (DC)
- 31 Sábado 22.00.- La belle Hélène
- 1 Domingo 22.55.- Casse-noisette (Ballet)
- 2 Lunes 20.00.- Les Jeux de vingt heures
- 3 Martes 20.00.- Les Jeux de vingt heures

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

Resum de programes del circuit català de

- 28 Dimecres 13.30.- De bat a bat
14.00.- Miramar
Tarda 17.15.- Giravolt
- 29 Dijous 13.30.- Barcelona RTVE
14.00.- Miramar
Tarda 17.15.- Personatges
17.45.- Català amb nosaltres
- 30 Divendres 13.30.- Tot art (suplement setmanal)
14.00.- Miramar
Tarda 15.30.- Arxiu de Records
- 31 Dissabte 11.00.- Terra d'escudella
13.30.- Miramar Esportiu
- 2 Dilluns 13.30.- Miramar Esportiu
14.00.- Miramar
Tarda 17.15.- Música en viu
17.45.- Català amb nosaltres
- 3 Dimarts 13.30.- Tot art
14.00.- Miramar
Tarda 17.15.- Lletres catalanes

A partir de les 15 hores, els programes s'emeten per la segona cadena.

Interferències

F. Garrido Pallardó

No surt gaire fàcil parlar de "Televisió", perquè no existeix. De fet, i pel moment, resultaria més senzill parlar dels "ovnis".

I és clar. Tots són hereus del desgavell i tots creuen poder omplir-lo amb encerts particulars.

Ara bé. Amb això i altres coses ens amoinem. Si la Tele fos un diari qual-sevol, sens dubte plegaria per manca de clientela.

Tornem, doncs, a la publicitat. Pobrets i alegrets. Feu despeses si és que es pot i feu economies tant si es vol com si no es vol. La quadratura del cercle.

Malgrat tot, parlarem d'"Especial Musical". Ens agrada, perquè no el sentim. Quan comença fem via cap al llit i cap al llibre que ens plau. La nostra cultura guanya força.

Fins ara no compreníem el paper de les esmentades sintonies. Ara el comprenem. Es una pèrdua de temps i d'espai indispensable als qui les fan i als qui en viuen.

De tota manera, farem al·lusió al "bourrage" de cranis. És un modisme francès que significa atapeïment de closques.

I demanarem. Creuen els televisius que ens influeixen? Estan segurs de la nostra inòpia intel·lectual? No serà més aviat això de "soñaba el ciego que veía y eran las ganas que tenía"?

Teri Serra, guanyador del Rallye Garrotxa

La humitat, el principal enemic dels pilots

(De la nostra Redacció, per Antoni Godoy i Tomàs).- Sota un temps que, si bé no era massa bo, almenys es va mantenir tota la nit, es va disputar una nova edició del Rallye Garrotxa, organitzat per l'Escuderia Costa Brava i mercès a la important ajuda de J.A.H.P., d'Olot, que patrocinava la competició.

NOMBROSA PARTICIPACIÓ

En ésser puntuable per al Campionat de Catalunya, així com per al Provincial de pilots i copilots, va reunir un bon nombre de vehicles, que per les humides carreteres de la Garrotxa es disputaren els primers llocs.

En aquesta ocasió, 9 PAÍS patrocinava el vehicle conduït per l'equip Saguer-Guisset, un "Simca 1000" de grup 4, el qual, per problemes mecànics, va haver d'abandonar al principi de la segona part, i concretament pel trencament de la ballesta.

Molts altres vehicles hagueren d'abandonar també la competició, degut a qüestions mecàniques gairebé sempre. Només acabaren el rallye 20 dels 32 que havien sortit. Entre els que abandonaren, tenim el figuerenc Padilla, en P. Gotanegra, de Roses, en X. Riera, d'Olot, en P. Subirós, també de Figueres, i així tota una llarga llista.

TERI SERRA, GUANYADOR

El primer lloc fou conquerit per en Teri Serra, amb un "Seat 124-1800" de grup 1, per la qual cosa passa, mercès als 20 punts guanyats en aquesta ocasió, a encapçalar el Campionat Provincial de Pilots, del qual aquesta era la darrera prova, sumant un total de 67 punts.

El segon equip classificat fou Folgado-Dalmàs, amb un "Renault 5 Alpine" de grup 2, i la tercera posició

fou per en Culubret i el seu "Seat 124-1800", de grup 1.

En resum, no podem pas dir que hagi estat un dels rallyes més animats i espectaculars que hàgim presenciats, degut segurament al temor dels pilots per l'estat de tanta humitat a les carreteres de la Garrotxa.

El Campionat Provincial resta encapçalat per en Teri Serra, seguit d'E. Genover, amb 50 punts, i d'A. Illa, amb 49.

GRAN CENA REVEILLON

Disfrútela con nosotros en el

PUB GRILL RESTAURANTE

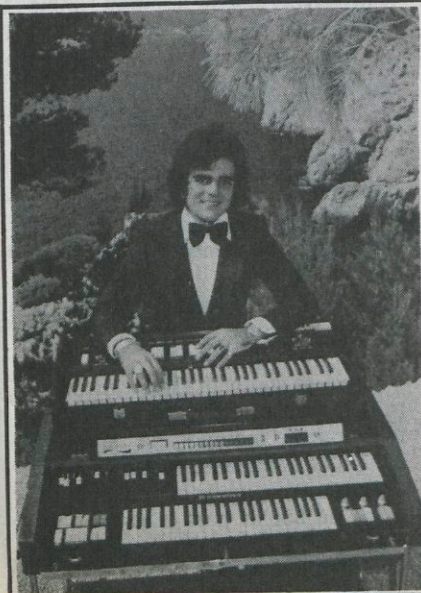
"Masia Pont del Príncipe"

Cada noche, actuación en directo
de Roberto

Ticket: 1800.- Ptas. por persona.

¿HA HECHO YA SU RESERVA?

Carretera Figueras-Gerona, en cruce La Escala

Charla con Manuel Blasi

“El Figueres, en la segunda vuelta, nos va a proporcionar muchas satisfacciones”

El lugar y la hora no vienen al caso. Lo cierto es que, cumpliendo lo convenido con anterioridad, el presidente unionista, Manuel Blasi, acudió muy puntual a la cita para someterse a nuestras preguntas.

Tenemos que confesar que teníamos preparadas unas cuantas cuestiones para ir tratando sobre la marcha, pero que, a la hora de la verdad, más que una entrevista fue una charla deportiva entre dos amigos.

“LA COSA VA FRANCAMENTE BIEN...”

—Amigo Blasi, ¿marcha bien el Figueres?

Bueno, esta pregunta tiene dos vertientes. La deportiva y la económica. ¿Con cuál empezamos?

—Es igual; por donde quieras.

—Pues, haciendo referencia a la marcha del equipo, hemos de reconocer que la cosa va francamente bien. Vamos segundos detrás de un equipo de la solera y potencial, como es el Barça “amateur”. Pero no descartamos la posibilidad de desbancarle antes de finalizar el campeonato. Claro que, detrás de los nuestros, también están apretando otros equipos que pueden ser unos rivales y muy peligrosos y que están en la mente de todos.

—Y la economía, ¿es boyante?

—Vamos tirando. Al igual que todos los clubs, tenemos nuestros problemas a la hora de hacer números. Aunque, hay un baremo que no suele fallar. Según vaya clasificado el equipo, así va la economía.

—Este paréntesis de la Navidad, ¿ha sido acertado?

—Sinceramente, creo que sí. Aparte de facilitar la unión de todas las familias, habrá servido para recuperar fuerzas y algún lesionado.

—A propósito de las lesiones, ¿cómo se encuentra la enfermería figuerense?

—Me parece que, para el encuentro

del próximo domingo, todos los jugadores de la plantilla estarán disponibles.

—¿Con qué ánimos irán al campo del At. Monsó?

—Con la moral a tope. Además, he de decirte que, si el Figueres alcanza el triunfo en dicho campo, tienen prima doble.

“NINGUN EQUIPO SE HA MOSTRADO SUPERIOR AL NUESTRO”

—Estamos a punto de finalizar la primera vuelta del campeonato. ¿Cómo se vislumbra la segunda y decisiva vuelta?

—No quiero pecar de optimista; pero me parece que nuestros técnicos y jugadores, siguiendo la tónica de lo que llevamos visto hasta ahora, nos van a proporcionar muchas satisfacciones.

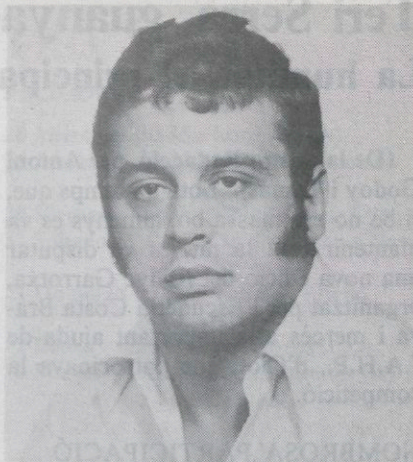
—Hasta el momento, ¿has visto algún equipo superior al figuerense?

—No quiero menospreciar a ningún conjunto; pero si tengo que contestar con franqueza esta pregunta, me limitaré a decir que ninguno por ahora se ha mostrado superior al nuestro. Hay, eso sí, algunos, como Endesa, Barcelona y Tarragona, que pueden equipararse al Figueres. Por cierto que estos tres conjuntos serán huéspedes del once unionista. O sea que, habrá que ganar y por el mayor margen posible de goles. Que después, viene aquello de gol-average...

—Últimamente se ha hablado bastante de las tarjetas. ¿Qué opinión tiene el presidente figuerense al respecto?

—Esto de las tarjetas es un mal general. Algunos colegiados las aplican de acuerdo con el reglamento; pero hay otros que mejor es no comentarlos. Si todos hicieran como el día del Masnou, estaríamos arreglados...

—En el último encuentro, Nogué se alineó después de larga ausencia debido a la “mili”. ¿Será fijo en las alineaciones?

—Esto es cosa que compete a nuestros técnicos. Lo único que puedo decir, es que dicho jugador está libre y a entera disposición de los Sres. Castañar y Coll. Que si creen oportuno su concurso, no hay ninguna traba.

EL SEGUNDO EQUIPO

Nuestra charla ha transcurrido, por el momento, en torno al primer equipo. Pero también nos gustaría hablar un poco del equipo B.

—¿Qué ocurre con el segundo equipo?

—Ocurrir no ocurre nada extraño. Lo que pasa es que milita en una categoría, donde hay algunos equipos bastante fuertes. Algunos elementos han extrañado el cambio de una categoría a la otra y han pagado un poco la novatada.

—¿Hay esperanzas de mejorar su trayectoria?

—¡Claro! Tenemos mucha ilusión en estos muchachos y todos esperamos que poco a poco vayan rindiendo como son capaces de hacerlo.

—¿Alguno que se destaque?

—Mira, perdona; pero no quiero citar nombres. Todos ponen el máximo en la defensa de nuestros colores. Sin embargo, unos tienen más posibilidades que los demás y no sería nada extraño que, el día menos pensado, pudieran integrarse en la disciplina del equipo senior.

Ojalá se cumplan estos vaticinios y muy pronto savia nueva y de la cantera, pueda incorporarse al primer equipo de la entidad. Esta que preside el amigo Blasi y que ha tenido la gentileza de hablar para nuestros lectores.

Joaquim Ballesteró

Esport i Natura

Per Albert Gurt

No fa gaires dies parlàvem a 9 PAÏS de l'entusiasme que hi havia a Nord-Amèrica per participar en proves de cursa a peu de gran distància, com era el cas de la maratò de Nova-York, on prenien part milers de persones de tota mena i de totes les edats, sens que els importés el resultat atlètic obtingut, llevat dels "assos", per a dir-ho així, que a aquests sí que els importava.

Ara bé, això no passa tan sols a Nord-Amèrica, sinó també a d'altres països, la qual cosa prova que aquesta afecció s'està estenent arreu del món occidental, o més ben dit, capitalista. La prova del que diem és que recentment, en el "cross" que anualment organitza el diari francès "Le Figaro", hi han pres part més de 25 mil persones —sí, 25 mil persones—, xifra de participants veritablement impressionant en un país on tothom té auto o moto, o bé les dues coses a la vegada. Naturalment, no tothom participava en la mateixa cursa, car els "assos" en disputaven una, i així fou per a totes les categories tant de sexe com d'edat, que en aquest cas sí que era ben divergent, ja que hi havia curses on va haver-hi participants de menys de 10 anys i altres on n'hi havia de més de 80. Per cert que un d'ells en tenia 89, que ja són anys i voluntat posar-se a córrer en una edat que ja és mèrit passejar i prendre el sol.

RETORN A LA NATURA

Tot això ho dic no com a notícia informativa, sinó per tal de remarcar el fet que cada dia hi ha més afecció per les curses o marxas de llarga distància, sobretot en països que en podríem dir supercivilitzats.

Aquesta massa de gent que practica la cursa a peu pel plaer de córrer, ho fa també pel plaer d'estar en contacte amb la Natura. Res millor que per estar en contacte amb ella que córrer a través d'un bosc, com és el de Bolònia, a París, o el Central Park, de Nova-York, o a Montjuïc.

Cert que un bosc en mig d'una ciutat no és una Natura perfecta, ja que s'hauria d'anar molt lluny de les

grans poblacions per a trobar-la; però no és menys cert que sempre és més Natura que els carrers plens de cotxes o fent voltes a la pista d'un estadi emmurallat per gegantines grades de ciment.

Com podem veure, l'esport torna altre cop a la natura, d'on va sortir un dia ja llunyà, bé corrent darrera un animalot com a caçador, o competint en una cerimònia religiosa, en els temps clàssics, en un estadi voltat de pins o abets, situat en una vall sagra-

da, dominada per una muntanya habitacle dels déus.

Quan ja teníem escrit tot això, la premsa ens dona la nova d'unes manifestacions ciclistes a Catalunya en defensa del medi ambient; unes manifestacions de tipus ecològic, per tal de conscienciar la gent sobre la destrucció de la Natura i, al mateix temps, d'incloure-la a la pràctica de l'esforç físic, tot utilitzant més les cames del que ho solem fer.

LA QUINIELA DE **gris**

Joyeria Relojeria SUIZA

Especialidad en Brillantes y Esmeraldas
Talleres de artesanía propios

Agencia Oficial: CARTIER - OMEGA - LONGINES
y CRISTIAN DIOR de PARIS

VILAFANT, 25 - Tel. 50 11 01 - FIGUERAS

Quiniela Ganadora

Felicitat
1978

PRONOSTICO

1 VALENCIA REAL SOCIEDAD ...	1	X	2
2 RAYO VALLECANO BETIS ...	1	X	2
3 EL CHE BARCELONA ...	1	X	2
4 GIRONA AT. MADRID ...	1	X	2
5 BURGOS CADIZ ...	1	X	2
6 REAL MADRID SANTANDER ...	1	X	2
7 ESPANOL HERCULES ...	1	X	2
8 SEVILLA LAS PALMAS ...	1	X	2
9 AT. BILBAO SALAMANCA ...	1	X	2
10 ALAVES MALAGA ...	1	X	2
11 ZARAGOZA GRANADA ...	1	X	2
12 COROBA CORUÑA ...	1	X	2
13 TARRASA OVIEDO ...	1	X	2
14 VALLADOLID SABADELL ...	1	X	2

Farmàcies

Dia 28, dimecres
Ferran - Pujada del Castell, 6
Dia 29, dijous
Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 30, divendres
Vidal - Sant Pau, 38
Dia 31, dissabte
Bonmatí - Rambla, 10
Deulofeu - Monturiol, 19
(Només tarda de 4 a 8)
Dia 1, diumenge
Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 2, dilluns
Soler - Carrer Nou, 22
Dia 3, dimarts
Dr. Martín - Rambla, 11

Bolsa de Trabajo

DEMANDAS

SE NECESITA contable para importante firma de Figueres. Razón Tel. 50 57 63.

OFERTAS

AUXILIAR administrativa desearía trabajo para oficina. Razón 50 57 63.

SE OFRECE señorita para canguero, preferible fines de semana. Tel 50 57 63.

CHICA para dependienta se ofrece. Razón señorita Fernanda. Tel. 77 03 06.

LICENCIADA EN HISTORIA Y FRANCÉS se ofrece para dar clases particulares. Razón Tel. 50 57 63.

CHICA AUXILIAR administrativa, hablando francés, desearía trabajo para oficina. Razón Tel. 50 57 63.

SEÑORA 40 años aceptaría trabajo de responsabilidad. Estudios de contabilidad y conocimientos de francés. Razón Tel. 50 38 07.

S'OFEREIX noia per a tenir cura de nens. Raó C/. Dr. Burgas, 30, 3er. 2^a.

FORMACIÓ. Inicíese en el mundo de la informática. Cursos de perforación-verificación. Horarios a convenir. Infórmese en Centre de Càlcul de L'Empordà. C/ Víctor Pradera, 1 Entlo C. Figueres.

SE NECESITA oficial ebanista con carnet de conducir, y aprendiz. Razón: C/ Olot n/o 32. Telf. 50 34 91.

Espectacles

Sala Edison

Dimecres, dia 28, nit, i dijous, dia 29, tarda: "Caray, qué palizas" i "Padre no hay más que uno".

Dijous, dia 29, nit; divendres, dia 30, nit; i diumenge, dia 1 de gener de 1978, a partir de les quatre de la tarda: "Poder maléfico" i "Las tentaciones de Enriqueta".

Cinema Juncària

Dies 29, 30 i 31 de desembre i 1 de gener: "Aeropuerto 77" i "Simón i Mateo".

Cinema "Las Vegas"

Dijous, dia 29, a partir de les quatre de la tarda: "El fantasma del paraíso" i "Perfume de mujer".

Dissabte, dia 31, nit, i diumenge, dia 1 de gener, tarda i nit: "Préstame la esta noche" i "La máscara".

Cinema El Jardí

Dia 1 de gener, diumenge: "Aeropuerto 77" i "Simón i Mateo".

país

El periòdic de
més venda
a l'Empordà,
fet a l'Empordà

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Clínica Santa Creu 50 36 50
Creu Roja 50 17 99
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Exposicions

ÒBANOS - Batallé i Coldecarrera. Olis.

ART-3 - Miquel Plana "Entorn de la Natura".

RHODAS - Maurice Ribes. Olis.

VALLÈS - Exposició 5 tendències.

VICTÒRIA - Artistes de la galeria: Estrada Vilarrasa, Bofill, Mercader, Molons, Matabosch, Zamora Muñoz i Sarquella.

Anuncios breves

OCASION. A 15 Kms. de Figueres se vende viña de 25 vesanas y olivar de 15 vesanas. Razón *Fincas Gibert*, C/ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62 de Figueras.

EN DELFIA, se vende casa amueblada planta baja y piso, con agua y luz. Superficie 600 m². Razón *Fincas Gibert*, C/ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62 de Figueras.

EN FIGUERES se traspasa librería en pleno rendimiento. Razón *Fincas Gibert*, C/ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62.

SE TRASPASA supermercado. Razón llamar al teléfono 50 25 36 de Figueras.

NUEVOS TIEMPOS EXIGEN NUEVAS RESPUESTAS

1 Derecho
a la garantía de
12 meses

2 Derecho
a condiciones
fijas de compra

3 Derecho
a certificado
de control de
su coche nuevo

4 Derecho
a probar su
coche nuevo
antes de pagarlo

5 Derecho
a garantía en
las reparaciones

6 Derecho
a la libertad de elección
La gama más amplia
del mercado

7 Derecho
al ahorro
Gasolina normal y super
en cualquier modelo

8 Derecho
a la asistencia
en carretera

SEAT

Acepta el compromiso

Informes en:

AUTOMOVILES FIGUERAS, S. A.

"AUTOFISA"

Servicio Oficial SEAT FIAT

Exposición y ventas c/. Vilallonga, 4-6 - Tel. 50 19 15
Recambios y taller c/. Vilallonga, 15 - Tel. 50 27 00

FIGUERAS

*Feliç
Nadal*

*Felices
Fiestas*

Don Any Nou per a tothom

*Nuestro mensaje
cordial
a todos*